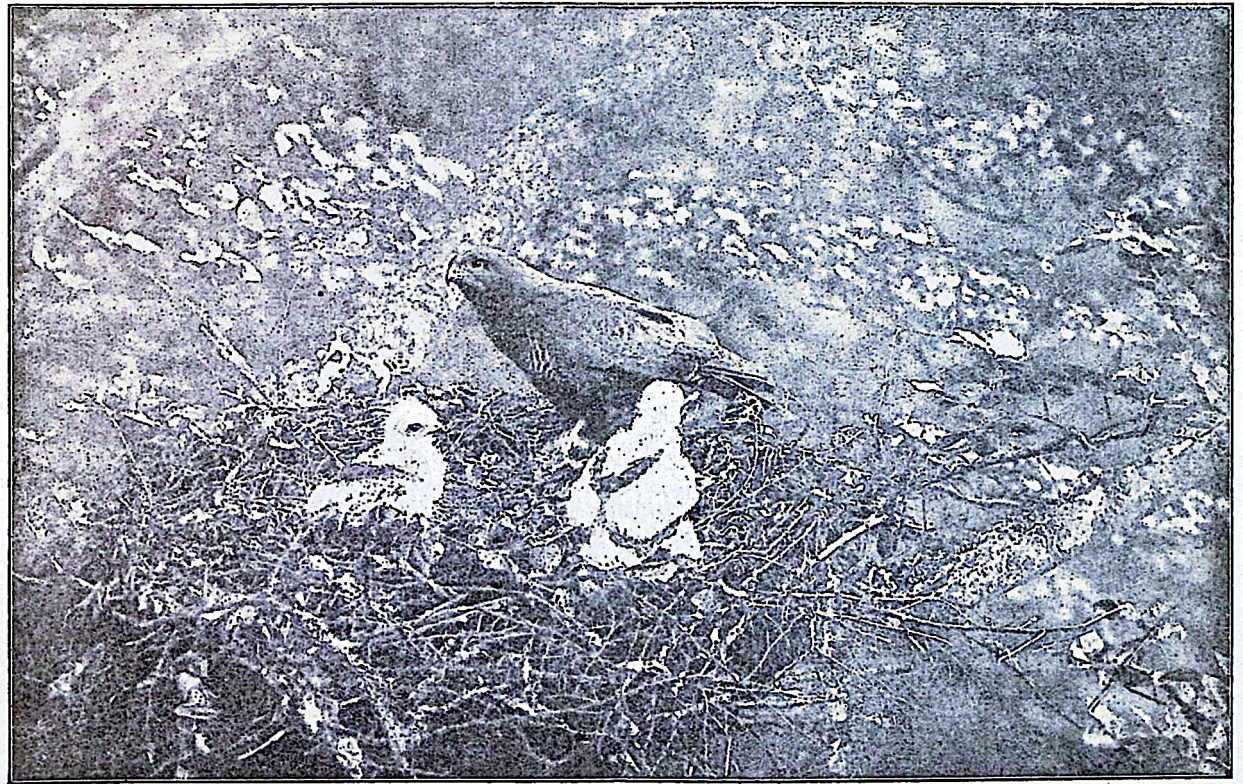

SPEJDERNES MAGASIN

VOR UNGDOM.

MUSVAAGE PAA REDEN. — P. SKOVGAARD, VIBORG. — FOT.

MARTS 1920 * 4. AARGANG * NR. 6.

Annoncér
i
Vor Ungdom

Største
Drenge- og Ungdomsblad
i Norden

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser,
fortrinlig i Smag, billigt i Brug.
Alt i Konserves og tørrede
Frugter føres.

..... „SANA“
Telf. 5650. Skindergade 28

Hellerup-Spejderne Barber & Frisør
bor Strandvej 189 — Tlf. Hellerup 879y
Barbersalonen „Elegant“
er Hellerups første Barbersalon.
Specialitet:
Ansigtsmassage
Hovedmassage
Rationel Behandling mod Haarfald

Elis Mellerup

Strandvej 159 - Telf. Hellerup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter
P. Wulff — Horwitz & Kattentid
A. M. Hirschprung & Sønner m. m.

Bogtrykarbejde

til gængse Priser leverer

Hellerup Bogtrykkeri
Kommunens ældste Bogtrykkeri

(Indehaver: Johan Henriksen)

Hellerupvej gennem Porten Nr. 8
Tlf. Hellerup 334

Annoncer
til

Vor Ungdom

Afdeling for København og Dørne
samt Norge

sendes under Adresse:
VOR UNGDOMS
Annonce-Afdeling
Strandvej 110 C. Hellerup

Kontortid: Kl. 12¹/₂—1¹/₂
Tlf. Hellerup 1313.

TELTE vandtæt imprægneret
Teltlug
amerikansk Armyduck
J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

N. THORSØE-OLSEN
BOGTRYKKERI
Hellerup-Spejderne Nr. 2
Tlf. Hellerup 5326
Leverandør til København Div.

== **Altid det nyeste for Sæsonen!** ==

Hovedforretningens Priser.

Strandvej 163. **ILLUM.** Telf. Hell. 324.
692.

AXEL VELDEN

Prima
Chesterfield-Lædermøbler
og engelske do. med Gobelinstof.
Specialitet: Overpolstrede Møbler.
Hovedforretning
Strandvej 187. — Telf. Hellerup 75.

Stort Lager og Udstilling
af Egetræs- og polerede Møbler
Strandparksvej 11. Telf. Hellerup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, samt Markise.
og Dekorationsarbejder anbefales.

Clichéerne til
Spejderne Magasin
udføres i

Dybfors 11.

Telf. 12865.

„Vor Ungdom“s Læsere bør alle være i Besiddelse af

LOMMEBOG FOR SKOLEELEVER 1920.

Pris 2 Kr. 25 Øre indb.

Rektor Hartvig Møller redigerer som sædvanlig Lommebogen og har skrevet en interessant Artikel „Vandrefuglene“; det er dog ikke om Fugle, men om Drenge, som i deres Fritid drager ud i Naturen sammen med nogle Kammerater. Foruden det sædvanlige Stof bringer Lommebogen i Aar 8 meget smukke Billeder fra Sønderjylland, trykt paa Kunsttrykpapir.

V. Richters Forlag.

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

4. Aarg.

MARTS 1920

Nr. 6

Roligt og værdigt.

For en enkelt Stemme med Klaver.

1. Det ly - der som et E - ven - tyr, et Sagn - fra gam - le Da - ge: en

xs - vet Dat - ter, dybt be - grædt, er kom - men frelst til - ba - ge.

legato

crescendo *dim.*

Foredrag og Styrkegrad skifter i de forskellige Vers.

Det sker, hvad som et Drømmesyn
 har straalet for vor Tanke:
 til Sommer vajer Dannebrog
 igen paa Dybbøl Banke!

Velkommen hjem til Moders Hus,
 vor Søster hjertenskære!
 Saa bleg du blev i Kæmpens Favn,
 i Striden for din Ære!

Du sad i Bolt og Fangejern,
 til Spot for vilde Dreng.
 Seks tusind unge Sønners Liv
 var dine Løsepenge.

Men du vil ingen Sorgfest!
 Mens Taaren Øjet brænder,
 du skjuler stolt hvad ondt du led
 i hine Bøddelhænder.

Du kommer klædt i hvidt og rødt
 og smiler, os i Møde.
 Hil dig, vor Moders Øjsten,
 i Nytids Morgenrøde!

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
— Dronningen af England.
— Kongen af Norge.
— Dronningen af Norge.
— Kongen af Italien

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Kongen af Spanien.
— Shahan af Persien.
— Sultanen af Marocco.
— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8—10. — KØBENHAVN — Telefon 9832

Den originale
amerikanske
Spejderstøvle

Nr. 35-36-37
30,00

Nr. 38-39-40
33,00

Engelske Strømper
med grøn Bort
6½-7-7½ Kr.

Engelske Strømper m. 2 hvide Striber i Opslaget
7-7½ Kr.

Engelske Regnfrakker

14-16 Aar Kr. 28,00 - voksne Størr. Kr. 38,00-40,00

Vindjakker Nr. III-II I 0
Kr. 28,00 30,00 32,00

Forlang Prisliste.

Spejderkorpsets Munderingsdepot

Studiestræde 30 — København K.
Telefon 3186

Poul Holm, Silkegade 11.

Leverandør til alle Sportsforeninger.

Boldspildragter - Løb- og Svømmedragter - Gymnastikdragter
Bryderdragter.

Spejder-Benklæder Kr. 6,00, Strømper Kr. 7,00—8,00,
Sandaler billigst hos

Poul Holm, Telefon 3082.

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

Enhver rigtig Spejder
laver selv sin Suppe af
„THOR“ Kødetrakt

CAND. PHARM

ENGEL & KISKY'S

RAVNEKUR

PASTILLER

INDEHOLDER SUKKER.

Mod Hoste og Hæshed
i Cartons á

35 Bte

Sorø Andelsfrugteri.

Specialitet:

MARMELADER.

Sorø Andelsfrugteri.

VED LEJRILDEN.

Gud ved, om I nogensinde læser noget af det, jeg skriver til Jer? Jeg kom til at tænke paa det, da jeg i Dag læste en Avis paa Vejen ud til Husarkasernen. Jeg læste nemlig kun Overskrifterne — og saa en Stump af en Artikel under en Overskrift, der faldt ganske særlig i Øjnene.

For Fremtiden tror jeg, jeg vil bruge Overskrifter, saa læser I maaske dem — I aner ikke, hvad det er for en kold Fornemmelse at sidde og skrive ned Ting, som man har en Anelse om, „at det er der ikke et Menneske, der læser“.

„Svend Dufvas Fader var Sørgent“

Den Artikel, jeg læste, var for Resten den om Politibetjenten Axel Due, 23 Aar gammel, som blev skudt ned ude i Hellerup.

Han vilde anholde to Indbrudstve, og den ene af dem tog ganske rolig sin Revolver op af Lommen og skød paa ham. Axel Due trak sin Politistav og gik modigt løs paa Umennesket, men ak — hvad er en Politistav mod en Revolver!

Af de to næste Skud ramte det ene i Benet, og det andet i Halsen — det sidste gik ind paa højre Side af Halsen og satte sig fast i Nakkemusklerne.

Og saa flygtede de to Menneskedyr, efter for ussel Vindings Skyld at have skudt paa et Medmenneske. —

Og Axel Due trak blødende af sine Saar de to Ugerningsmænds Cykle med dens tunge Last af Tyvekoster til Politistationen, der laa 10 Minutters Vej borte. —

Tænk hvilken Udholdenhed, tænk

hvilken sej Holden fast ved det, der var Opgaven og Pligten i Øjeblikket!

Kan I huske Sangen om Sven Dufva, den tapre Finne, der ene forsvarede Overgangen over Aaen mod de fremstormende Russere?

Er dette ikke nøjagtig det samme? Er det ikke, som vi var midt i Æventyret igen? Saa kan man altsaa i det daglige Liv faa Lejlighed til at vise, at man er en brav Karl — blot under andre Former.

Tænk paa det. Det er det, Jeres Valgsprog skal munde Jer op til — at „være beredt“ til at gøre Jeres Pligt i det afgørende Øjeblik.

Men hvor er vi misforstaaet bløde herhjemme. Det skulde blot have været i Amerika. Der kan I stole paa, Politibetjentene har Revolvere og forstaar at bruge dem. Selvfølgelig, saadan en Fyr skal skydes ned som en Hund. Der er virkelig Grænser for, hvor meget et Menneskeliv er værd.

Baal paa alle Høje.

Der stod forleden Dag at læse i en anden Avis — det var ogsaa en af de Overskrifter, jeg standsede ved — at Sønderjyderne Aftenen før Genforeningen vilde tænde Baal paa alle Høje i hele Sønderjylland.

Kan vi overhovedet besvare dette paa anden Maade, end at vi fra vor Side tænder Baal over hele den øvrige Del af Danmark?

Jeg synes det ikke, og jeg henstiller til Jer Spejdere at føre denne Tanke ud i Livet, i hvert Fald i alle de Byer, hvor der er nogle af Jer.

Trop op inde i Byen til en mægtig Fakkelparade. Faa alle Dreng- og Pigeorganisationer i

Byen til at slutte sig til Jer med Fakler, sæt nogle Musikkorps i Spidsen og marcher saa ud af Byen til det Baal, som I har tændt paa en af Højene.

Inviter hele Byen med derud. Faa dem til at synge med Jer rundt om dette Baal — og syng selv for med nogle nye Sange, nogle Sange som varsler om den Tid, der nu skal komme i Danmark.

Hvordan gaar det med Kommuncetrene?

Siden vi taler om dette nye Danmark, saa husk vel paa det — det bliver ikke af sig selv et lyst, et lykkeligt, et bedre Danmark. Der maa gøres noget for det, og vi maa hver af os gøre sit.

Hvad har I gjort? Har I bedt Jeres Forældre sende mig et Kort med deres Navn og Adresse, saaledes som jeg har bedt Jer om? Har I faaet nogle andre til at gøre det?

I husker vel nok den Leve-regel, at en Spejder aldrig giver op. Han lader sig ikke slaa ned af de midlertidige Nederlag, han gaar paa igen. Han lærer af Nederlagene og tager næste Gang fat paa en anden Maade. Men han holder fast — knugende fast ved det, der er Opgaven.

Dette er kun en lille Opgave for Jert Vedkommende — men hvis I ikke vænner Jer til at sejre i det smaa, vil I heller ikke senere komme til at sejre i det Store.

Op med Hovedet — og paa'n igen!

Der gaar 75 Wienerspejdere paa een Waggon.

Ved I, at vore østrigske Spej-

derkammerater har skrevet til os og bedt os om at hjælpe dem med at komme herop? Ved I, at de er i Nød og saa godt som ingenting har at spise?

Ved I, at der i dette Øjeblik ikke er en eneste Wienerspejder i Danmark mellem alle de Born, der er kommet herop, at Folk hellere vil have smaa Piger med ravgule Lokker og himmelblaa Øjne, og at det østrigske Ungdomsforbund, der sender Børnene herop, Gang paa Gang har lovet vore Wienerspejderkammerater, at *nu* skulde de komme med — uden nogensinde at holde dette Løfte.

Spejdere. vis nu, hvad *Kammeratskab* er værd — agiter mellem alle de Familier, I kender, sig til dem, at de skal skrive til Komiteen ved Nikolajtaarn og udtrykkelig bede om de maa faa en *Wiener-spejderdreng*.

Husker I den Sang, Vedels Egne sang den Aften, Regnen pasede ned over Hindsgavløjren — den Gang de kom marcherende ind efter deres Sangaften i den store Lade.

(Mel.: America here 's my boy.)

Solo:

Vort Spejdersamfund spænder om den hele Jord
Og Broderskab er ej for os kun tomme Ord;
Og stadig hører Du fra Syd til Nord
Vor Lov raabt ud i stedse større Kor:

Kor:

En Spejder gaar med Liv og Lyst til alt;
han kommer, naar paa Hjælp der bliver kaldt,

han er vaagen, ren og modig,
han Sct. Georg til Helt har valgt.
En Spejder aldrig gi'r i Kampen op,
han naar til Maalets Top.
Vi er „Klaus Vedels Egne“,
vi er rede alle Vegne,
K—L—A—U\$ VEDELS TROP.

Kom Dreng, lad os fylde et helt Tog med Wienerspejdere.

Til Sommer afholdes der en mægtig Jamboree i London.

Hvad er en Jamboree? Det vil sige en stor Sammenkomst med Opvisninger, Udstillinger, Fester osv. osv., og Jamboree er et nordamerikansk Indianerudtryk for dette.

Det bliver en større Begivenhed. Der vil komme mindst 100,000 Spejdere til Stede fra alle Kanter af Jorden — fra Amerika, Australien, Sydafrika, Indien og Ægypten osv. osv., og saa kommer vi naturligvis.

Generalprøven begynder i London den 25. Juli og varer til den 30. Juli.

Fra den 31. Juli til den 7. August afholdes Jamboreen. Der vil være Opvisninger og Demonstrationer af alle Slags Spejderidræt. Konkurrencer om Verdensmesterskabene i Spejdersport. Udstillinger af Spejderarbejder og arbejdende Spejderværksteder. Naar Jamboreen aabnes den 31. vil det altsammen være i Virksomhed paa en Gang. Afsluttende Konkurrencer vil blive afholdt paa Arenaen, Spejderværkstederne vil være i Arbejde, og der vil blive vist levende Spejderbilleder paa Teatret.

Om Eftermiddagen marcherer Spejderdeputationerne fra hele Verden ind paa Arenaen, mens Londonkorets 500 Mand synger. Og saa følger Opvisningerne Slag i Slag med Søspejdervirksomhed, Højælenderdans, Brandslukning, Brobygning, Konkurrencer osv. osv., og saadan bliver det ved i hele 8 Dage — hver Dag nye Hold og nye Ændringer i Programmet.

Hvem skal vinde Verdensmesterskabet i Spejdersport?

A. Holdkonkurrencer (Aldersgrænse 18 Aar.)

1. En Opvisning i Arenaen (24—150 Spejdere) i 15 Minutter. Den skal „fylde“ Arenaen. Opvisningen kan omfatte en eller flere af de her nævnte Ting, og der gives først og fremmest Points for den mest originale Behandling af de opgivne Emner. Disse er: Brandslukning, Første Hjælp, Ulykkestilfælde af enhver tænkelig Art (Togsammenstød, Flyverulykker, Skibbrud, Syndflod, Jordskælv, løbske Heste osv.), Fysisk Træning, Cykle- og Kærreexercits, Hyttebygning, Brobygning, Modellejre, Redningsraketaffaratets Betjening, Tænding af Ild, Kogning og enhver anden original Trops- eller Kolonneopvisning.
2. Tovtrækning. Hold paa 12 Spejdere.
3. Forhindringsløb. Hold paa 3 Spejdere.
4. Marathonløb endende paa Arenaen.
5. Udstillingskonkurrence. — Metalarbejde, Skomageri, Snedkerarbejde, Tapetserervirksomhed, Kogning, Havebrug osv. Endvidere Konkurrence i Boksning, Brydning og Klatring.
6. Hornblæserkonkurrencer. Hold paa 3 Spejdere.
7. Orkesterkonkurrence — Horn- eller Strængeorkestre, Pibe- og Trommeorkestre, Sækepibeorkestre.

B. Enkeltmandskonkurrencer

(Ingen Aldersgrænse.)

1. Den bedste Arbejdsmodel af Dampskibe, Dieselsmotor, Sprøjte, Flyvemaskine, Vandmølle osv. osv.
2. Den bedste Frimærkesamling fra eget Land.
3. Den bedste illustrerede Spejderdagbog eller Scrapbog.
4. Den bedste Gadeplakat til Jam-boreen.
5. Den bedste Illustration af det Arbejde, der hører med til at tage et Duelighedstegn (f. Eks. en Modelhytte, Trædukke, Støvelidser, Knapper, Stokke osv.)

C. Opvisninger, der illustrerer hvad Spejdersport er.

(Ingen Aldersgrænse, Intet Konkurrenceformaal.)

1. Optræden af Vilde, illustrerende Spejdersportens Oprindelse.
2. Sang og Fløjten i Kor.
3. Fysisk Træning.
4. Venlighed mod Dyr (det haabes, at enhver Spejdertrop vil medføre et Tropsdyr eller en Tropsfugl. Og der vil blive udsat en Præmie for den bedste. Der vil blive truffet Arrangementer til at huse og fodre alle Dyrene i en bestemt Del af Olympia, denne Del vil blive kaldt „Spejdernes zoologiske Have“.)
5. Opvisninger af Ulveunger, Søspejdere og Roverspejdere, der illustrerer deres specielle Arbejdsfelt.

Se, det kan da blive til noget.

Skal vi med til dette? Ja, selvfølgelig. Vi skal have en hel Masse Spejdere derover. Spørg blot Jeres Tropsfører om det. Han har faaet de Betingelser, der er for at kunne komme med. En af dem er den, at man skal tilhøre en Trop, der er i „god Form“. Spørg Jeres Tropsfører, hvad „god Form“ er. Spørg ham om *Jeres Trop* er i god Form.

Der er 50 Troppe, der hver faar Lov at udtage en Spejder til Deltagelse, og alle disse Troppé faar deres Navn indridset paa en Birkebarksrulle, der vil blive ophængt i det danske Spejderkorps' Hovedkvarter.

Men der kan ogsaa komme andre Troppe og Spejdere med, naar de blot selv vil betale Omkostningerne.

Skal vi deltage i alle disse Verdensmesterskaber?

Ja, alle dem vi paa nogen mulig Maade kan deltage i, og dem vi deltager i, skal vi sætte alt ind paa at vinde.

Kan vi det?

Ja, hvis hver eneste Mand vil.

Som I vil se, er der en af Konkurrencerne, der omfatter Udstillinger af Spejderarbejder. Og den vil jeg bede Jer, om I allerede nu vil tænke paa. Vi vil nemlig lave en Udstilling af alle den Slags „Klar dig selv“ Arbejder, som vi har gjort til en Specialitet her i Landet. — Bruggenstande (til dagligt Brug eller til Lejrbrug) fremstillet af Konservesdaaser, gamle Handsker, Staaltraadsstumper, Træ, Ben, Sten, Muslingeskaller osv. —

Hvis I bare enhver af Jer, der har lidt Evne i den Retning, vil hjælpe med til at lave saadanne nogle Arbejder, skal vi nok faa lavet en Udstilling af det, som kan tage nogle Points hjem til os.

De Tropper, der indsender Genstande der antages, vil ogsaa faa deres Navn indridset paa Birkebarksrullen.

Vi kan sagtens lave noget. Bare vi lægger Hovederne i Blød, og bare vi anspænder *hele* vor Energi for at naa et godt Resultat. Vi har lige saa gode Chancer som alle de andre.

Lad os tage fat paa det, Dreng. Begynd paa disse „Klar dig selv“ Opgaver nu, saa skal jeg nok komme tilbage til Resten.

Gaa i Gang med det i Dag. Vi tager Sejren med i Rygsækken. Vi siger blot til os selv, at vi vil vinde — saa skal det nok gaa.

Tjickerlicker, Tjickerlicker,
tjau, tjau, tjau!
Boomerlacker, Boomerlacker,
bau, bau, bau!
Tjickerlicker, Boomerlacker-
Ziss, Boom, Bak!
Det danske Spejderkorps!
Rah! Rah! Rah!

Det er Mors Dag Søndag den 7. Marts.

Ved I, at det er Mors Dag den 7. Marts. Ved I, at Spejdernes Mors Dag er en Dag, som særlig er sat til Side for at glæde den Kvinde, der har sat os i Verden, hun, som led ondt for os og har haft alt Besværet med at lede vore første famlende Skridt.

Det er kun forstaaeligt, at Spejderne har ønsket særligt at hædre deres Mor paa en bestemt Dag i Aaret, at give hende hendes egen Dag.

I maa paa denne Dag finde paa en eller anden lille Ting, som I ved, I kan glæde Jeres Mor med. Jeg behøver slet ikke at nævne Jer Eksempler paa, hvad det kan være, thi selvfølgelig kender I Jeres Mor meget bedre end jeg gør, og netop I ved som ingen anden, hvad der kan glæde hende.

Det vil være en let Opgave for alle Jer, som er saa lykkelige endnu at have Jeres Mor hos Jer at finde paa noget.

Og alle I andre, I vil ogsaa sende Jeres Mor en venlig Tanke, I vil gøre en eller anden Ting, som I ved, Jeres Mor vilde have glædet sig over, hvis hun endnu var her-nede, og I vil selv gaa ud og lægge en lille Buket Blomster paa hendes Grav. Og hvis I ikke kan det, hvis hendes Grav ligger langt borte, vil I skrive til en god Ven, I har der paa Stedet — og hvis I ikke kender nogen til Præsten — og bede ham, om han vil gøre det for Jer.

Plumbe

Gulspinken.

Af Ebbe Lieberath.

(Oversat af Kl. Vedel efter „Äventyraberättelser för Scouter och andra pojkar.“)

„Gulspinken“ var en af den Slags Dreng, som baade Forældre — det vil sige andre Drenge — og Lærere tror er Legemliggørelsen af alt, hvad der hedder Dovenskab, Uartighed og Bøllestreger. Det var nok heller ikke helt fri for, at de havde Ret heri, idetmindste set fra deres Synspunkt, thi man kunde have vanskeligt ved at finde en, for hvem det altid gik mere galt, end nævnte trettenaarige Herre,

Spillede Drengene Fodbold i Skolegaarden og „Gulspinken“ var med, saa skulde Bolden nok valse ind gennem flere Vinduesruder, saa snart han blot rørte ved den med Foden. Lavede man Slagsmaal i et eller andet Hjørne, noget der jo kunde ske hver eneste Dag, saa var han immervæk med i Dansen, fik i Almindelighed saa mange Klø, han kunde taale, og oftest gik han rundt med en opsvulmet Næse, et tilklistret Øje eller en flækket Læbe. Saadan lavet til var han langtfra skøn at skue, thi Moder Natur havde allerede fra første Færd ligesom sjustet med ham; og med alle sine Buler og Knuder i Tilgift saa han i særlig høj Grad ud til at være daarligt sat sammen. Et Par korte Hjulben bar en Krop, hvis øverste Del saa ud, som var den egentlig bestemt for en helt anden Dreng. Ryggen dannede en stor skuttrygget Bue, der fik Armene til at se ud, som de var altfor tilfældigt anbragt. Hans besynderlige Hoved med dets lange Bagparti var prydet eller misprydet — ligesom man vil — af

et kulsort Haar, der krøllede i alle Retninger, og som vilde kunne trode enhver Kam i Verden, hvis en saadan tilfældigvis skulde forvilde sig did.

Hans Udseende var akkurat som en Marketender svarede Løjtnanten, der spurgte, hvordan hans Kompagnichef saa ud: „Aah, det er ikke just noget at prale af“.

Om hans saakaldte Studier skal vi helst tale sagte. Hans Karakterbog viste oftest et foruroligende Antal af den slemme Krusedulle mdl. Hans Bøger bestod for største Delen af løse Blade, hvilket forøvrigt ikke kunde forbavse nogen, saa tit som de maatte gøre Tjeneste som Vaaben i hans mange Bataljer.

Yderligere Beskrivelse er vist overflødig. Det er unødvendigt at fortælle, hvordan der saa ud i hans Pult, hvor mange Huller hans Strømper pralede med, eller hvordan hans beskidte, vorteprydede Fingre blødte i lange Strimer i Frosttiden osv., jeg vil antage, at alle Skoledrenge ogsaa uden dette vil kende Typen igen.

De beundrer den ikke højlødt, men indvendig ønsker de tit og mange Gange, at de havde en af dens Egenskaber; f. Eks. dens Evne at kunne tage imod en Knytnæve under Næsen uden at blinke, altid at kunne have Bukslommerne fulde af alle Slags Herligheder fra Medekroge til Tyggegummi alt sammen Resultatet af snedig Tuskhandel eller spændende Æventyr, for ikke at tale om andre Fordele.

Det vilde imidlertid være en skrigende Uretfærdighed at frakende Gulspinken alle gode Egenskaber, lad saa være at disse sjældent betyder noget i Forældres — det vil sige andre Drenge —

(Forth. S. 8.)

Vor gamle Redaktør.

Torry Gredsted er ikke længere „Vor Ungdom“s Redaktør — ja, det er allerede nogen Tid siden han har sagt Bladet Farvel. Ikke fordi han ikke holdt af Bladet, endnu mindre fordi han var bleven ked af Spejderne. Det ved alle vi, der kender ham. Men hvorfor dog saa! Fordi han ikke kunde finde sig i at blive! Fordi han følte og føler sig for ung til at slaa sig ned og vokse fast! Fordi Trangen til at opleve noget, se noget, udvide sine Erfaringer om Mennesker og Ting, prøve sig selv paa nye Opgaver, ikke vilde lade ham have Fred. Alle vi, der kender noget til ham, holder af ham, og alle hans egne Spejdere forguder ham naturligvis, og alle de af jer, der gennem „Vor Ungdom“ har lært ham lidt at kende, vil være kede af, at han gik sin Vej. Men — ser I — han maatte

nu, fordi et Menneske maa gaa sin Vej. Den Vej, hans Hjerte tilsiger ham. Det vil være godt, om mange af jer, der nu er Dreng, vil lære det; og I maa godt beundre Torry Gredsted lidt for det, for han er en af dem, der aldrig var bange for at gøre det, som hans Hjerte vilde.

Har I en rask og trofast Kammerat, en hvis Kammeratskab I kan stole paa, og som tillige er saadan omtrent, som en Dreng skal være, saa er I glade ved at kunne kalde ham jeres Ven, og saa kan I ogsaa forstaa, hvorfor vi, der kender Torry Gredsted, holder af ham og er glade ved at vide, at han er en af vore egne, — og det bliver han ved med at være.

I Dreng af midtjyske Division — I var nok dem, som det kneb ham stærkest at rive sig løs fra; det er vist jer, der har det stærkeste Tag i ham, og I ved vist ogsaa ganske sikkert, som et kært Haab, at han kommer igen, at han følger jer i Tankerne, hvor han saa er, og at han er ligesaa spændt som I er paa, hvordan I skal munke „Nørrejyske“ til Sommer.

Han vilde gerne gøre „Vor Ungdom“ til alle Spejdernes Blad, som de alle var glade ved at holde, og som de hver Maaned glædede sig til at faa ind ad Døren.

Lad mig, der nu er bleven hans Efterfølger, og som ogsaa snart er en „gammel Dreng“ blandt Spejderne, da begynde med at fortælle jer, at jeg i denne Henseende gerne vil gaa i hans Fodspor. Jeg ved, at hans Blad — lige som hans Spejdere — altid vil have en stor Plads i hans glade, ungdommelige Hjerte, og jeg haaber, at I alle vil hjælpe mig med at sørge for at vise ham, at den Tid han har været

Redaktør, har han ikke arbejdet forgæves. Bladet skal blive ved at gaa frem — lad os vise ham det. Det skal blive alle danske Spejders Blad, som de alle glæder sig til, og som kan fortælle alle danske og først og fremmest alle danske Dreng, at det er morsomt at være dansk Spejder, at de danske Spejdere er rigtige Spejdere, der baade vil noget godt og kan gøre noget godt. Lad dem se mange glade Ansigter paa Fotografier, som I sender os. Lad dem læse om glade Sommerture og Sommerlejr, som I oplever og fortæller om. Lad dem lære at tage deres Hat — eller Hue — af for dem af jer, hvem Skæbnen giver Lejlighed til at hjælpe, naar det kniber, og som gør det roligt og stilfærdigt og dygtigt, som I gerne vil kunne, og som I forbereder jer til, og gøre det uden at blinke. Ingen vil være glade for at se det, end vores gamle Redaktør Torry Gredsted.

Klavs Vedel.

(Forts. fra S. 6.)

og Læreres Øjne. Han var hvad Drengene kalder en god Kammerat, sladrede aldrig, paatog sig gerne Skylden for andres Forseelser: — „Ingen Vrøvl om det, jeg bliver jo i hvert Tilfælde nappet,“ var en yderst almindelig Sætning at høre af Gulspinkens brede grinende Mund, naar der forestod en Afstraffelse i Klassen. Og det var

at knægte en af Smaadrene, der i Gulspinken havde deressikre Beskytter. — Og saa en Ting til, han havde en ganske skrækkelig Orm for Fugle. Det var nærmest derfor han havde faaet sit Øgenavn. Han var nemlig fra en Egn paa Landet, hvor man siger „Spink“ i Stedet for „Spurv“, og mere behøves ikke for at den Ting kan være i Orden, som enhver vil vide.

bedst ikke at komme med noget Oversidderkneb, for saa brændte det løs og det med Eftertryk, allersnarest hvis vedkommende søgte

Jeg vil aldrig glemme den første Gang jeg besøgte Gulspinken.

Han boede et Stykke udenfor Byen paa en gammel Herregaard.

Vi var fire Kammerater, som fulgte Indbydelsen: „at følge med ud og slaas en Omgang, og bagefter gaa med hjem og se Fars Fugle“. Det var nemlig saadan, at Gulspinken havde faaet Klø af en Flok Gadedrengene, da han gik til Skole, og da han ventede mere af den Vare paa Hjemturen, ansaa han det for klogest at tilkalde Hjælpetropper.

Glade i Sindet styrtede vi af Sted, i al Hemmelighed bevæbnede med diverse Smaating til Brug ved den forestaaende Batalje. Jeg husker ikke andet af det, de andre havde i Frakkelommerne, end Saras store Portnøgle, der omtrent var saa lang, som en Underarm. Selv havde jeg en Tamp, som jeg havde faaet til givende af en fremmed Jødedreng, hvem jeg engang havde ydet en Tjeneste i et kritisk Øjeblik i Forbindelse med en hel Mængde Tampe og Livremme.

Nu forstaar jeg udmærket godt, at den Tamp var et meget uskadeligt Vaaben, men den Gang var det et grænseløst farligt og skrækindjagende Hugeredskab.

For Resten naaede jeg slet ikke at faa Brug for Tampen i det korte men voldsomme Slagsmaal, der paafulgte, for jeg maatte en Tid sla mig til Ro med Ryggen mod et Stakit næsten før jeg vidste af, at det var begyndt. Det var en Sten eller saadan noget, der ramte mig i Nakken.

Efter at den Fornøjelse var overstaaet, gik Turen videre hjem til Gulspinken.

Næsten hele Forstuen — saa stor den var — var et Fuglebur med Papegøjer, Zebrafinker, Korsnæb, Siskener og en hel Masse andre, og her var Gulspinken i sit Es. Han kvadrede og fløjtede og løb fra det ene Bur til det andet og

snakkede og skabede sig, som om han ganske havde glemt vores Tilværelse. Det var umuligt at slaa et fornuftigt Ord af ham, før han havde sagt Goddag til dem i alle Burene. Saa først begyndte han at beskrive og fortælle om alle de mærkværdige Fugle, mens vi aandeløst hørte efter.

„Næ, nu gaar vi en Omgang ned til Duerne.“

Straks da han kom ned i Gaarden begyndte han at fløjte og kurre, og i Løbet af kort Tid havde han en Sværm af Duer, maaske henimod et halvhundrede Stykker, omkring sig og paa sig, paa Hænderne og Armene og Skuldrene, paa Huen og overalt, hvor det var muligt at sidde fast paa ham.

Hvem i al Verden skulde have tiltroet ham det, saadan en Slagsbror og Slusk. Han lo og kurrede og pjankede med sine Venner, og hele hans Ansigt skinnede som en Sol, hvori Hullet af en udslaaet Fortand var det eneste mørke Punkt.

Det vilde være uretfærdigt ikke at sige, at vi fire saa med helt andre Øjne paa Gulspinken efter den Tur.

I den store Have var der sømmet Foderbrætter fast overalt i Træerne, og overalt hvor han gik, havde han nye Paafund, som lokkede Smaafuglene til ham.

Han standsede under en stor Ahorn og kastede en Haandfuld Frø eller saadan noget ud nede ved Foden af Stammen, hvor Sneen var fejlet omhyggeligt til Side — det var Gulspinkens Morgengerning i Mørket, før han gik paa Skolen — og saa begyndte han at lokke med Dompappernes sørgmodige Stemme. Og lidt efter hoppede en halv Snes af de stolte rød-

brystede Herrer omkring i Selskab med deres brune Damer og tog sig et Livfuld Mad.

Det var saa vi alle fik en Smule Fornemmelse af, at Hjertet bankede i Livet paa os. Vi fik os nok hver en lille „Fuglesvips“ den Gang, og idetmindste hvad mig angaar, saa sidder den der endnu den Dag i Dag; jeg havde nemlig en Gang i Tiden en Far, der forstod sig paa den Slags Ting saa godt som faa gør det.

Det varede imidlertid ikke mere end en Uge eller to, inden vi opdagede en ny Side til hos Gulspinken.

Den Historie hænger forsaavidt sammen med hans Kærlighed til Fugle, som vi kaldte den Lærer, om hvem Sagen nærmest drejede sig, for „Lappedykkeren“, fordi han havde Haaret hængende i saadan en morsom Krans i Nakken. „Lappedykkeren“ var efter vores Mening en rigtig sur Gnavepose, der ikke forstod sig det mindste paa Drengene. Vi Rollinger tænkte ikke paa eller forstod ikke, at han endnu ikke havde lært tilstrækkeligt af Livet, og at det var hans Ungdom og Mangel paa Erfaring, der var Skyld i hans Fejl, som naturligvis i vore Øjne var kolosale og utilgivelige. Det var ikke hans Fejl, at han maatte bruge Briller og lignede en Kolportør, at hans Frakke var slidt, og at han „lugtede af Egern“ paa lang Afstand, som Sara udtrykte sig.

— Saras Forbogstaver var S. A. R. A., deraf kom naturligvis hans Øgenavn. —

Hans Surhed var den eneste Anledning, der stod os klar, til al den Kedsommelighed, han udbredte om sig. At det i dets

Sted var Nød og Fattigdom, det kendte vi ikke noget til.

Han var forhadet af alle dem iblandt os, der mente at have nogen Anledning til at hade ham, d. v. s. en daarlig Meddelelse, en Omlektie, en Anmærkning e. l., og da han stillede meget store Fordringer til sine Elever, var der mange der „hadede“ ham.

Træt og udslidt som han var, havde han sjældent — om i det hele taget nogensinde — et venligt Ord tilovers for nogen i Klassen. Men det var naturligvis „bare Surhed“, vi forstod ikke bedre.

Lappedykkeren skulde altsaa ha „en paa Tuden“ en Gang, det var klart. I Klassen blev der smedet vilde Planer, og de mest vovede Forslag blev drøftede. Efter en Uges hemmelige Raadslagninger blev det slaaet fast, at han skulde have en haardt knuget Snebold med Vand i, der maatte træffe hvorsomhelst, og Gulspinken, der mente sig værst forurettet, paatog sig at udføre Bedriften, mens sex Mand — deriblandt jeg — skulde medvirke.

Hvordan det nu gik til eller ikke, saa kunde jeg ikke slippe hjemmefra paa Overfaldsaftenen, dels fordi jeg havde lang Vej at gaa, dels fordi min kære Far i det Herrens Aar 1883 aldrig tillod mig at gaa udenfor Haven efter Mørkets Frembrud. Jeg var altsaa af Omstændighederne sat ud af Virksomhed, — og Gud ske Lov for det; ikke for alt i Verden vilde jeg have været i Gulspinkens Klæder Dagen efter! Hvis den havde staaet paa Rettergang og Rektor og Prygl — maaske Bortvisning, saa havde der jo været nogen Stil i det, og jeg vilde formodentlig efter Evne have hjulpet ham; men

noget i den Retning forlød der intet om.

Vi vidste, at Lappedykkeren om Aftenerne plejede at sidde paa Lærerværelset og arbejde, og ved Otte-tiden, naar han gik derfra, skulde Skuddet falde.

Gulspinken stod færdig bag en Portaabning med Isvandet drivende ned over Fingrene.

denne Slags Studier, blev staaende for at se, hvordan det vilde gaa.

Han saa Lappedykkeren føre begge Hænder op til Ansigtet, dreje rundt og stønne og dreje rundt igen, støtte sig mod Muren, og saa hørte han et jamrende „aah, aah!“ fra det store, voksne Menneske.

Da gjorde Gulspinken — umid-

var ikke i Klassen, ingen vidste hvorfor.

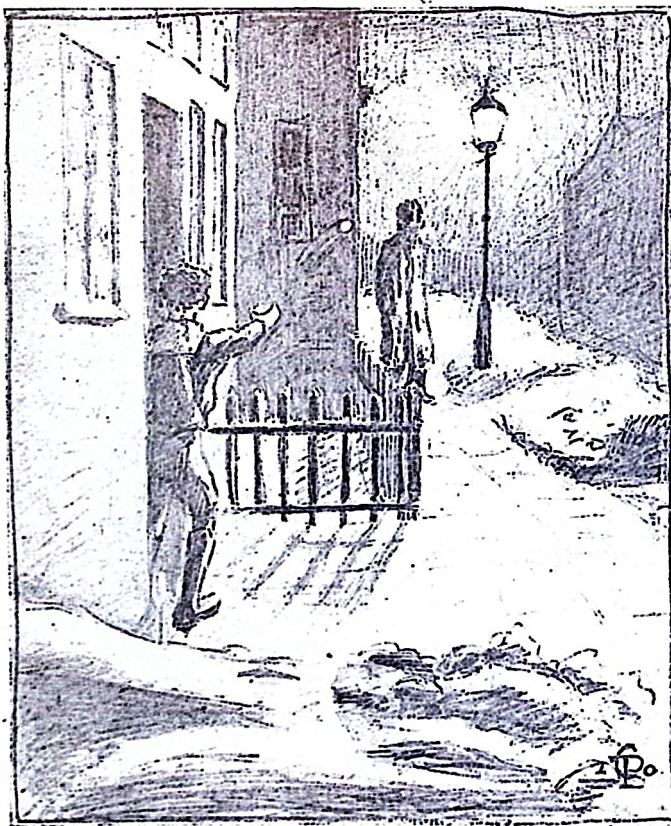
Spændingen iblandt os „sammen-svorne“ var ubeskrivelig. De „med-virkende“ vidste kun, at Gulspinken havde kastet, og at han derefter var sporløst forsvunden. „Jeg løber hjem til Spinken og faar Besked“, sagde en af de sammen-svorne. Han kom tilbage en Time efter med den Besked, at Gulspinken vistnok ikke havde været hjemme hele Natten. Hans Mor var dødsensangst, og der var Dektiver ude overalt. Det lød forfærdelig uhyggeligt, særlig det om Dektiverne!

Skolebetjenten sagde, at Hr. Lærer P. — det var Lappedykkeren — var syg; og mere kunde vi ikke faa at vide. Vi følte Frygtens og den daarlige Samvittigheds kolde Klump i Hjertekulen — og saa det med Politiet, hvad skulde det ende med?

Det sivede imidlertid snart ud, at Lappedykkeren havde sendt Sygeattest for en gammel Øjenlidelse. Ah — Klassen aandede lettere. Man kom næsten i den gamle Gænge igen den Dag, og Dagen efter var alt som sædvanligt. Men hvor i al Verden var Gulspinken henne?

Vi fik imidlertid snart Besked. En af „Morsdrengene“ i Klassen gjorde sig vigtig og gik til Lappedykkerens Hjem for at spørge om, hvordan han havde det, og han kom tilbage og fortalte, at han havde faaet en ordentlig Omgang i Forstuen, fordi han kom og forstyrrede. Og Fader til den — som vi et Øjeblik, men ogsaa kun et Øjeblik, syntes ganske ufortjente Omgang — var Gulspinken.

Nu fik vi noget at spekulere

„Saa! Der kom han.“ Brillerne skinnede i Gaslygtens Skin.

Smask — der traf det! De fem Statister tog til Bens, men Gulspinken, som var meget grundig i

delbart efter det, han hele sit Liv skulde fortryde — det, som han aldrig behøvede at angre.

Dagen efter fik vi fri i Lappedykkerens Timer, og Gulspinken

paa! Hvordan kunde det hænge sammen?

Tre af os besluttede os til at løse Gaaden, koste hvad det vilde, og skyndte sig hen til det Hus, hvor Lappedykkeren havde sit Hjem.

Vi saa et nedrullet Gardin bag et Vindue i en høj Stue. Derinde fandtes Hemmeligheden! Men hvordan skulde vi gribe Sagen an? Jeg fløjtede et Par Gange sagte vort gamle Signal, og pludselig viste Gulspinken sig i Hoveddøren. Men hvilken Gulspink! Bleg, forgrædt og elendig, og han saa ud, som om han mindst et Par Nætter ikke havde været af Klæderne.

Han vinkede os ind, og som Svar paa vort enstemmige: „Naa?“ begyndte han med tørre og skælvende Læber:

„Jeg ramte midt i Brillerne, som knustes og skar begges hans Øjne i Stykker — — — og hans Mor ligger i den anden Stue og hun er lam. — — — jeg gaar ikke herfra, løb hjem og sig dem det — — — og ikke et Ord vil han sige til Rektor eller til nogen, og han har heller ingen Penge, men det maa Far tage sig af, naar han kommer hjem — — — aah, hvis I vidste, hvor god han er, og saa hans Mor — — — og dog ved de, at det er mig, der kastede — nej, Farvel med jer“, sluttede han, da Graaden tog Overhaand.

Der blev — mærkeligt nok — ikke vekslet mange Ord imellem os, før vi skiltes ad. Vi var ubehageligt tykke i Halsen. Og det var forøvrigt ikke godt for nogen i Klassen efter den Dag at bruge Øgenavnet „Lappedykkeren“.

Heldigvis gik alt for saa vidt godt, som en Lektor P. først tyve Aar derefter med oprigtig Sorg blev begrædt af flere Hundrede Dreng

fra en stor Skole langt oppe i Norrland, da han blev begravet i samme Grav som hans elskede Mor.

Gulspinken blev en hel Karl efter en Sæsons stadige Omgang med en af de bedste Mænd, han nogensinde lærte at kende; han steg gladelig fra den ene Klasse til den anden, indtil hans Fars Haandtering greb ham og kastede ham ud paa Havet.

En første Klasses Linjedamper adlyder nu hans mindste Vink i de sydlige Farvande, og hans Kåhyt er opfyldt af Fuglebure. Ovenover Spejlet troner en udstoppet Lappedykker, og ligeoverfor hans Køje hænger der et Fotografi med egenhændigt Navnetræk, som begynder med P.

Gode Venner, gode Naboer, gode Kammerater.

Lad mig præsentere jer et Par af vore Kammerater fra Norge og Sverrig i Anledning af, at det er dem, der skal komme herved til Paaske, som I vil se nedenfor i „Fra Korpset og Divisionerne“. Vi har to Gange været sammen, første Gang i Gøteborg og i Fjor i Kristiania. Øverst har vi de tre nordiske Spejderchefer. Dons fra Kristiania til venstre. Det er ham, der har baaret Spejderarbejdet frem i Norge. Han er vældig flink og dygtig, og saa har han en Kone, der ligesom han selv kan gøre alt for Spejdergutterne. Lieberath fra Sverrig i Midten — „aah, ham kender vi“ — ikke allesammen, men mange af jer vil vide, at han er svært „hyggelig“, som de siger i Sverrig. Han kan fortælle, han kan tale og ligesom Dons ved han, hvad han vil og — han gør det. Den tredje tror jeg nok I kender allesammen. Skal vi være enige om, at han passer godt i det Selskab. Paa det andet Billede sidder Kaptajn Staal fra Kristiansstad i Skaane — „svenska Staalet“, som var med i den berømmelige Kalølejr, som alle gamle Spejdere husker. Begge Billederne er fra Gøteborg. Det tredje er fra Norge, hvor vi sidder ude ved Kristianiaspejdernes dejlige „Hytte“, der var et helt Hus. Enten var Pladsen for lille eller Staal for stor, for han er ikke kommen med paa Billedet, men I vil som eneste ubekendte finde Overretssagfører Rieber-Mohn fra Bergen. Han er Dons's udmærkede Hjælper og han leder Spejderne i Bergen — det er der, hvor Spejderne ejer og driver en Afholdsrestaurant, som

de kalder deres Malkeko, skal vi sige Malkekro, fordi de tjener saa godt paa den. Endelig er jeg der med Spejderhat. Nu skal vi altsaa sammen for tredje Gang. Næste Gang skal jeg fortælle jer lidt om, hvad vi laver, for at I ikke skal tro, at det ingenting betyder, bare fordi I synes, at I ikke kan mærke det.

Klavs Vedel.

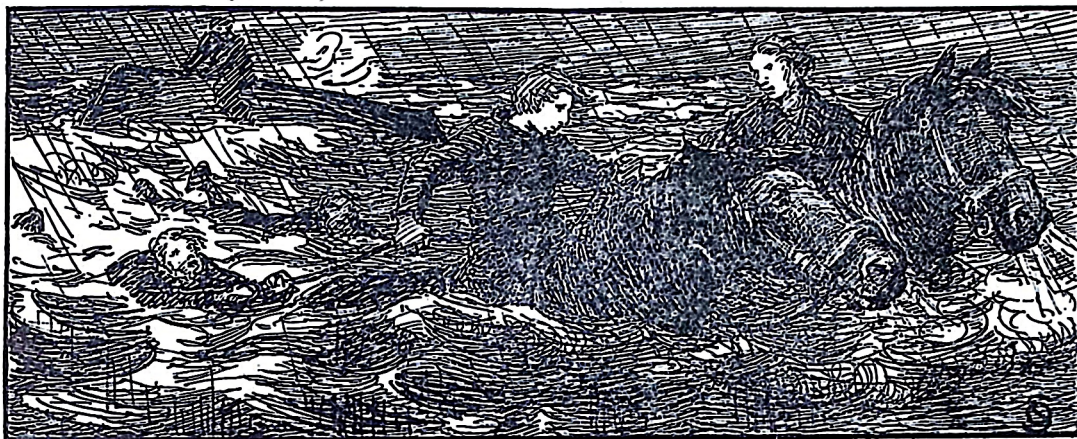
En rigtig „Tørn“.

Husker I „Søren Kanne“? Jeg kan huske, hvordan den for mig som Dreng fortalte et Æventyr — et vidunderligt Æventyr — det var ligesom ikke helt virkeligt.

Og nu er der i Vinter foregaaet netop det samme. To Bønderkarle har været rigtige Helte som Søren Kanne. Jeppe Aakjær har fortalt Begivenheden, som den Digter han er, med Begejstring for de to Svende, og jeg tror, at den vil begejstre alle Spejdere. Mon ikke de fleste af jer vil se beundrende op til de to Bønderkarle og føle, at det vil være en stolt Dag, naar I kan føle jer som deres Kammerater i Mod og Manddom. Digteren har givet mig Lov at bringe jer hans Digt om dem; det stod i Politikens Kronik lige før Jul, og nu er det lige bleven trykt for sig selv, og Digteren lader det sælge til Fordel for de tro Redningsmænd. Og alle I Byspejdere og Øboere, bliv ikke bange, fordi det er lidt jysk i Tonen — husk, at alle Danske bør forstaa hinanden — og giv jer Tid til at læse det, jeg er vis paa, at I kan mageligt forstaa det altsammen.

En Daad.

Den 20. December 1919 sent paa Eftermiddagen kæntrede tre Fiskere, Anders Mikkelsen (65 Aar) og hans Hjælper, Chr. Christensen og Chr. Pedersen, ud for Grønningør, ikke langt fra Jenles Strand. De drev paa den væltede Baad i flere Timer, indtil en gammel, astmatisk Mand Laust Ywsen, opdagede dem. Efter ca. 3 Kvarters Forløb kom han til nærmeste Gaard, Thordal i Øster Grønning; her kastede de to Tjenestekarle, den 19-aarige Kr. Kristensen og den 25-aarige Søren Povlsen sig paa deres Husbonds Heste og reddede de tre Fiskere fra den visse Død. Den sidste af Fiskerne, den krøblede Anders

Mikkelsen, blev reddet i bevidstløs Tilstand af Kr. Kristensen, efter at han havde kæmpet med ham i 3 Kvarter i det iskolde Vand. Den Gamle laa en Tid paa Skive Sygehus, men nu er de alle raske.

Kom kun hid, I Sallingdrenge, hver, som tør mod Faren gaa! Ingen skal med Næbbet hænge, mens min Sang i hører paa, om saa skøn en Redningsdyst lige op ad Sallings Kyst, hvor to kjække Kjærnesvende Dæden bort fra Byttet gjenne.

Det var op mod Juleugen, Solen lavt i Taagen rød. Over Toft og Vinterrugen drev der Duft af Julebrød. Hagl faldt højt fra Luften ned. Frosten Harens Ører bed. Ræven sad med Sult i Raden og tog Fært af Julemaden.

Hist, hvor hvasse Vinde blæse om en tjæret Fiskermand, Grønningere rækker Næse ad sin Nabo: Fjandboland. Her gaar Aalen fed og trind tæt til krumme Kyster ind, her jeg tit saa Sejlet gløde imod Gry og Aftenrøde.

Men den Dag, hvorom jeg synger, drev kun her en enlig Baad; tre Mand høj paa Toften gynger, de paa Sejl har gode Raad, alt for gode, tykkes mig, her paa Dybets salte Vej, hvor hver Vind i Kystens Furer paa en Letsindssejler lur.

Vore Fisk're ikkun agted deres fede Fangst og Fund; Lysterstagen jævnlig fragted Aalen op fra Fjordens Bund; vredt den dem mod Støvlen slog, naar de den af Jærnet drog. Men da ser man Vinden trave og slaa ind i Sejlets Mave!

Reb og Raa i Bolgen pisker, Mast og Baad staar endevendt, Aalen fed, som Aalefisker strakt i samme Element! Fisk'ren vil i Baanden ind, det er ikke Aalens Sind, nej, til Bunds af alle Kræfter! Mon ej Fisk'ren følger efter?

Nej minsyv, de reddet Vamsen om den ogsaa blev lidt vaad! Hvilken Strudjen, Plasken, Gramsen, for at naa den falske Baad. De to yngste, de kan sagt, de har Arm og Ben ved Magt, men den gamle, stiv og træet, han er Krøbling op til Knæet.

Det er spydsk at ride Ranke mod den hvasse Nordenvind paa en væltet Jolles Planke just naar Julen stunder ind. Det blev tit vor Fiskers Kaar. Husk paa det i Hus og Gaard, naar I, strakt i dosig Dovnen, hører Klynens Knald i Ovnen!

Vel er Fisk'ren vant til Væde mer end vi paa Bondemuld, og han plejer ej at græde, selv om han faar Støvlen fuld; men i Vand til Halsen op, naar hver Bølge gaar Galop — til den Julekøst at døje skal en garvet Fiskertrøje!

Deres Raab gik over Vigen for i Kystens Kløft at dø. Svaret blev en Havfugls Skrigen paa en ensom Maage. Just som Mark og Dale tav lig en hul og øde Grav, stod en Olding krum paa Brinken, saa og hørte Raab og Vinken.

Snart den gamle styred Skoen — ikke just i Svaleflugt! — mod to Svende hist paa Loen, krummet under Hostens Tugt. Al hans Vaklen, Hump og Hark paa den frosne Pløjemark fulgtes snært af hede Bønner hist af Havets vaade Sonner.

Var der een, der krob til Gaarden —
fra den kom der to i Spring
af to stærke Heste baaren
over Aas og Bakkesving.
Halen sused, Manken peb,
benet Haand i Tommens Rebl
Munter Læg for raske Svende
at la rode Plage rende!

Snart er sidste Banke taget.
Fjorden hentes som en Pil,
mens de valne Mænd paa Vraget
visker Øjet til et Smil.
Bølgen splintres i Galop,
sluger Mand og Hestekrop,
saa kun Mule, Lok og Manke
løftes over Bølger blanke.

Tænk dig: Tagets varm fra Loen
og til Halsen dyppes ned,
ikke blot faa Vand i Skoen,
men i Vestelommen med!
Dog den rette Redningsmand
han gaar gjennem Ild og Vand,
drevet som af indre Stemmer
til at komme, hvor det klemmer!

Rundt om Fiskerbaaden driver
Aaretold, Kabuds og Hat;
Tøjret man i Luften hiver:
„Er I vaagne, Folk, saa fat!“
Det er Lykkens Tærningspil;
tjæret Næve hugger til!
Tvende Mænd man nu ser glide
bort fra Baadens skumle Side.

„Har I Rebet fast om Livet,
folg saa Hoppens Svømmetag!
Ho'det højt og Nakken stivet!
— Fremad saa, min raske Plag!“
Hyp og Hoj! gik langt om Land
fra det kjække Hestespand.
Bølgen skummed hvidt af Harmen,
for den slap med brystne Arme.

Fiskerfolk er snart i Tøjet,
blot de mærker Sand mod Taa;
nu det plirer dem om Øjet:
„Hvem der havde sig en Skraa!“
Gaa — det gør de mindre godt,
men de kravler jævnheden flot
op, hvor Seng og Øl staar rede,
der skal lokke til at svede.

Men den gamle stive Fisker —
han er stadig Havets Gjest,
men den unge Christian hviker
til sin muntre jydsk Hest:
„Du er da vel ikke træt!
Kjender jeg din Styrke ret,
svigter du mig ej i Nøden
med at fri hin Mand fra Døden?“

Og han klapper Hoppens Bringe,
hvor hun staar paa Bundens Sten,
medens Bølgen danner Ringe
om dens senestærke Ben.
Rask var Hest, og rask var Svend!
Ligest Vej af Sted igjen!
Hurtigst Hjælp var altid kjærest.
— Den Omfure blev den sværest.

Tre Kvarter i Vand til Brystet
midt i Blæsevejr og Frost!
Nej, den Gut blev ikke krystet
til en jævnheden Sødsmælsost!
„Gamling, faa nu Rebet fat,
før du drukner som en Kat!
Hest og jeg maa følge efter,
naar vi ej har flere Kræfter!“

Slaas med vilde Elementer
uden Sadel, uden Hat,
slaas med Kuldens Grib og Glenter
det har sat den bedste mat,
men en Kamp med vidløs Mand —
o, den spotter al Forstand!
Armen slappes, Tovet slipper!
Linen, Hjælpen glipper, glipper!

Nu er Hesten vild af Smerte,
Baaden hugger mod dens Knæ.
Kulden søger Knosens Hjærte,
Arm og Ben er snart som Træ.
Da i samme stærke Stund
gaar et Skrat af Knosens Mund;
thi han mærker Lokken fange,
den, som svigted tusind Gange!

Atter indad over Vigen!
Ej som første glade Ridt;
mere lig en frygtsom Snigen,
hvor man ser tilbage tit.
Dette dér i Tang og Siv —
har den Bylt der bag ham Liv?
Ellers har jo han og Hesten
stridt omsonst for Gud og Næsten!

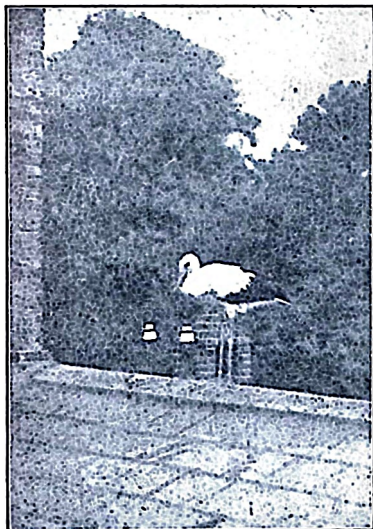
Unge Redningsmand, vær rolig!
Oldinghjærtet slaar endnu,
men med Pas til Dødens Bolig
red nys baade han og du.
Fiskervej er Farens Vej,
Fiskerstammen dog er seig.
Ej hos den er Orm i Veddet,
ej hos ham, du sidst fik reddet!

Endt er nu den vilde Scene.
Hoppen traver til sin Stald.
Knosen Vejen gaar alene
uden Ros og Hurrageald.
Degnen ringed Solen ned.
Natten kom med Dunkelhed.
Før den sidste Maage lettet,
var hvert Spor af Daaden slettet.

— Unge Helt med Dun paa Hagen,
du har rørt min Sangersjæl.
Dette stolte Ridt paa Plagen
gløded mig fra Top til Hæl.
Graaden mig ved Struben hang,
mens jeg digted denne Sang;
glad og stolt mit Blik jeg hører:
Mod og Bravhed endnu lever!

Jeppes Aakjær.

Fuglelivet i Marts.

Kragerne drager mod Norden. Nogle faa Dage ser vi højt i Luften deres spredte Skarer haste fremad i den seje Rejseflugt. Her lægger man ikke meget Mærke til dem, men naar de over Kristianssand naar til Norge, staar den norske Ungdom og spørger: „Hur mår Kungen av Danmark“ og Kragerne svarer „bra, bra“. Vore egne Krager har travlt med at samle til Reden. Støren synger nu for hver Mands Dør og Lærken over alle Agre. Jægeren spejder efter den rette Vind, der skal bringe Snepper til Skov og Krat. En Fugl i Haanden er bedre end

ti paa Taget, plejer man at sige, men derom kan der jo være forskellige Meninger, og den Sneppe, der skydes i Yngletiden om Foraaret, giver intet Kuld til den rigtige Jagt i Efteraaret. Sne ligger endnu hist og her bag Diget og paa Nordskraaninger, men Sæden

titter frem af den grøderige Jord, paa det søndre Bakkeheld og i Gærdets Solside samles Smaafuglenes kvidrende Flokke. Det er mest vore haardføre Venner fra i Vinter, vi træffer der, kvidrende i Kor eller maaske blot solende sig, men iblandt kan ogsaa ses de første Drosler, eller Vipstjerten pusler omkring paa Jorden i Nærheden, piller lidt hist og her, springer fra Sten til Sten og vipper med Halen. Fiks ser den ud i sit Bryllupstøj, blaagraa ned ad Ryggen med sort Kalot og Hagesmæk, ellers gnistrende hvid i den klare Foraarssol, og friskt klinger dens Titi—fli ned til os fra Luften, naar den i lange

Den sidste Havørnerede i Danmark.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN, FREDERIKSBERGGADE 34.
Elegant Udførelse Telefon 8050. Rimelige Priser

Kast flyver hen over vore Hoveder. Viben har travlt i sin kaade Leg over Engen, og kommer en Krage derud for at samle Vibæg, bliver den fulgt til Dørs med Bask og Knubs af Viben, der vil værges hvert et Sted, men især sin Rede og tør tage Kampen op med hvem som helst. Falder det i med Kulde, kan de første Trækfugle døje haardt og træffes da mange samlede, hvor der er noget at bjerge, andre forlader os igen for at bide paa bedre Stunder. Om Vejret er godt, kan vi i Maanedens Slutning faa vor Ven Storken at se, naar den indtager sin gamle Plads paa Bondens Tag; maaske kommer kun en enkelt, men vi mærker dog, at saa en, saa en anden af vore Venner fra i Fjor fylder Pladserne ud, hvor vi har savnet dem i Vinter.

Lidt om Rovfugle.

(Hertil Billedet paa Omslaget.)

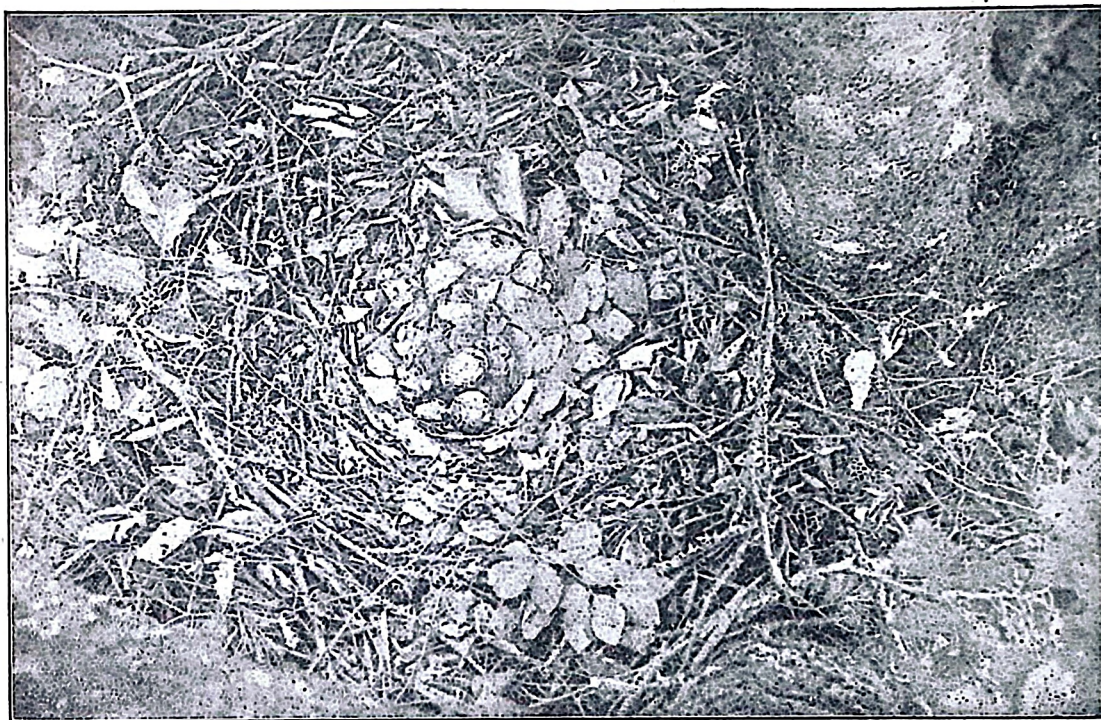
For jer Drenges nu til Dags lyder det som en Fabel, naar en af de ældre fortæller om, hvordan de i deres Barndom i Angst løb det sidste Stykke Vej til Skole, naar de i det fjerne øjnede Ørnen, som styrede hjem fra sin Morgenjagt mod Reden i Naboskoven; eller naar de beretter om Glenten, som i enhver dansk Skovegn hørte med til Sommerlandskabet, hvor den svævede højt oppe i sin sikre Flugt, roligt hvilende paa vidt-spændte Vinger, tegnede sin Silhuet med den kløftede Hale mod Sommerskyen. Men saadan var det for bare 30 Aar siden, den Gang rugede der ikke saa faa Ørnepar i Danmark, og Glenten

Rede af Spurvehøg med Unger.

var næsten ligesaa almindelig, som Musvaagen er nu. De er nu borte — disse og flere stolte Fugle — de tog for mange Harer og Høns — sagde man, men tror I der er flere Harer nu? Nej, det er „Skydere“, der er for mange af baade dengang og nu. Vår Natur er bleven fattig siden da. Det

Land er fattigt, der saa nøje maa afveje den Nytte og Skade en Fugl volder for at afgøre, om det har Raad til at huse den og lade sine Love beskytte den. „Der var engang“ —, saadan begynder alle vore Æventyr, ogsaa det om alle de stolte Fugle, som vi har haft, men nu kun kender af Navn. Den

Hvepsevaagens Rede.

store Hornugle, Havørnen, Fiskeørnen og Glenten — hvor er de henne? Og Ravn og Rørhøg, Duehøg og Vandrefalk? De fire første er udryddede, og de fire sidste er saa sjældne, at kuh de færreste ved om vi har dem endnu.

Hvad der er borte, kommer ikke igen, men dem vi endnu har, kan vi værne om, saa de endnu i lange Tider kan færdes hos os og hver paa sin Maade og i sin Egn giver Landskabet Liv. Vi vilde tabe mere om vi mistede dem, end vi kunde faa betalt ved at beholde de Par Dyr, som de spiser og som vi ikke vilde mærke noget til. Nu har vi kun smaa Rovfugle. Musvaagen er den største, den nyder

en Tid af Aaret Lovens Fredning til Tak for alle de Mus den tager, og alligevel bliver den sjældnere, fordi der er saa mange, der løber og skyder den udenfor Fredningstiden. Det er kedeligt, at „Musehøg“ og „Musefalk“ ikke er bleven de almindelige Navne for Kærhøgen og Taarnfalken, saa kunde det være at det ogsaa var gaaet op for Folk, at de gør Nytte, og de vilde maaske være bleven belønnede for deres Tjenester med Fred. Taarnfalken ser man staa med spillende Vinger i Luften over Engen paa Musejagt, og gaar der end af og til en Lærkeunge og et Firben i Løbet, saa fortæller dens „Gylp“, der næsten altid bestaar af Musehaar, os tyde-

ligt nok, hvad den mest lever af. Og Kærhøgen — baade den blåa og den graa — men mest den sidste — tager ogsaa mange Mus mellem Aar og Dag, men det gaar med dem som med Skaden: De har Navnet imod sig, som „Falk“ og „Høg“ maa de dø, oftest maaske naar de kommer udfor en Jæger — som vi har alt for mange af — der ikke har haft andet „Tilbud“, og som absolut maa have „Ild i Bøssen“. Spurvehøgen, som er saa let at kende paa den lange Hale og de korte Vingetag under Flugten, tager mange Smaafugle — javel, den holder vore Stære lidt i Ave, saa de ogsaa levner os andre nogle Kirsebær og Hyldebær, og

Solsorter har vi jo i Tusindvis, de vrimler allevegne. Men Spurvehøgen skal ned fremfor nogen. Det oprører os, naar vi ser den tage de smaa Fugle, men at disse selv Dagen lang dræber mindre Væsener i hundredvis, er vi ikke vrede over, fordi vi ikke ser det. Det er nu engang i Naturen saaledes, at Dyrene jager hinanden, de større tager de mindre, og disse igen de smaa: „Den enes Død, er den andens Brød“, og Formeringen er derefter. Udrydder vi de større Rovfugle, tager de mindre fat, andre Arter, der kan udnytte de Fødeemner, der bliver ledige. Balancen til Menneskets Fordel bliver lig Nul, og hvem har Fornøjelse af at faa ti maaske tyve Krager til Erstatning for Tabet af en Ørn.

Viborg, Februar 1920.

P. Skovgaard.

Mellem os sagt.

(Redaktionspassiar.)

Jeg skal ikke fortælle jer ret meget om mine Planer, dem vil I jo komme til at opleve og forhaabentlig glæde jer over. Og synes I ikke om det, skal I have Lov til at sige det. Jeg skal prøve paa at skaffe Opgaver og Nødder, at knække Tænderne paa, men det kan godt være, at det bliver lidt færre, end I er vant til. Til Gengæld vil jeg gerne have jer til at lave en Side, der skal være eders egen, og paa hvilken I kan komme med Historier, Tegninger, Vittigheder, og hvad I ellers kan finde paa,

men det skal være en eller to sammen, der laver den — mulig en Patrulje i Samarbejde — og de der gør det godt nok, skal faa 5 Kroner derfor til deres Patrulje. Denne gang har jeg faaet to, jeg kender, til at gøre Begyndelsen, og jeg haaber, der vil komme flere efter.

Og saa til Førerne — til dem maa jeg vist nærme mig med mere Respekt — altsaa: Førere, det har været morsomt at se saa meget fra Divisioner og Troppe efterhaanden komme ud i „Vor Ungdom“, hjælp mig med at faa det til at blive bedre og bedre, saa vi gennem „Vor Ungdom“ virkelig kan faa noget at vide om hinandens Liv — det faar altid der en videre Betydning, end naar det kun kommer i Divisionsblade og Tropsblade.

Vi vil jo allesammen ved vort Arbejde virke for „Spejderbevægelsen“. Jeg tror, at Bladet kan være godt dertil, hvis jeg kan lede det rigtigt og I kan bruge det rigtigt. Saa vi baade kan faa mange til at læse det og faa givet dem det rigtige Indtryk af os. Vi skal fortsætte Agitationen for at faa flere Abonnenter.

Klavs Vedel.

En fin Ide til Jyderne!

Penge til jeres Patruljer og Hjælp til jeres Blad! Det var ikke saa daarligt, det var ligefrem to Fluer med et Smæk. Hvordan? Ved at skaffe Bladet Annoncer fra Forretninger i jeres By. I December

skaffede Hjøringspejderne os alene Annoncer for ca. 100 Kroner og det blev til en Fortjeneste for dem paa ca. 20 Kroner. De faar nemlig den samme Fortjeneste deraf, som et Annoncebureau, nemlig 10 % af Annoncen. Prisen for en Annonce er 20 Øre pr. mm.

Det er noget for en energisk Spejder at gaa i Gang med. Tag Bladet med og vis det frem — et Nummer, I er særlig stolte af. Fortæl, at det trykkes i 4800 Eksemplarer og at det kommer til hvert eneste Spejderhjem og hver eneste Tropsfører i hele Danmark — Sønderjylland med — at de allesammen læser det baade forfra og bagfra. Tal for det, som noget I har glødende Interesse for, for det har I vel, og forklar dem, at saa støtter de baade deres egen Forretning i Byen — I maa vide, hvormange Spejdere der er i den og i Omegnen — og tillige Spejdersagen, saa skal I se — det gaar nok. Ja, det er kun Jyderne, der kan gøre det, for Annoncerne for alle Øerne er forpagtede til en bestemt Mand. Men det kan nok være, hvis I er dygtige, at samme Mand maa oppe sig meget mere, for at ikke Spejderne paa Øerne skal lade høre fra sig, og saa kan det jo være, at vi ogsaa kan faa mere ud af det der. I skal ikke være bange for at det vil gøre Bladet mindre indholdsrigt — faar vi Raad, laver vi det bare saa meget større. Spyt saa i Næverne og tag fat!!

Nu er Dagen — vi vil hjem!

„Sønderjylland“ — snart er det en fuldbyrdet Kendsgerning, at Sønderjylland er en Del af Danmark. For alle os ældre er det et Æventyr, der bliver til Virkelighed, for os, der selv har været lidt med i Arbejdet for at hjælpe vore Brødre og Søstre „sønden Aa“ med at holde ud i Kampen for at faa Lov og Ret til at blive ved at være danske i en fremmed Stat. Vi, som af deres Kamp mere end af noget andet har lært at elske og værdsætte det at være dansk. Hvor mange af jer Spejdere har mon følt noget af det. I er saa unge og har mærket saa lidt til det. Jeg tænker mig, at mange af jer har vidst noget om det, men at faa er naaet til at føle det rigtigt. Men nu maa I have følt det i disse Dage. Lær den Sang, jeres Blad bringer paa første Side, lær den og syng den. Jeg haaber, at I alle har slugt Aviserne, da de stemte i 1. Zone, og at I har følt eders Hjerte banke ved at se, hvor godt de „stemte dansk“ dernede. Mere end 75,200 danske Stemmer mod ca. 25,400 tyske, og det efter 55 Aar under tysk Aag. I skal kunne syng Henrik Pontoppidans Sang paa Genforeningsdagen. Endnu er vi midt i det; inden vi mødes igen, har de stemt i 2. Zone, og saa ved vi mere end nu; men engang vil I alle forstaa, at det vi nu oplever, er det største og betydningsfuldeste for vort Fædreland, som vi nogensinde kommer med til. Fra vore norske Gæster i Sommer i Hindsgavllejren har vi faaet dette Telegram:

„Spejdgutterne fra Haugesund lykønsker danske Spejderbrødre med Ufaldet af Avstemningen i

Sønderjylland. Vi ønsker danske Spejdere nord og sønden Aa en lys og rik Fremtid, forenet i den store Samfølelsens Glæde under vort herlige Motto: „vær beredt.“

Peter Borgenvik,
Afdelingschef.
Stian Kristensen,
Viceformand for Forældrerådet.
Victor Carlsen,
Tropsfører.

Og det danske Spejderkorps har sendt følgende Telegrammer:

Møller Berthelsen og Andreas Grau,
Sønderborg.

Hjertelig til Lykke med Sejren
og velkommen hjem.

Det danske Spejderkorps.

Hein Johansen, Sønderborghus,
Sønderborg.

Telegrafer til alle de sønderjyske
Troppe under Korpsen:

Til Lykke med Sejren, Drengene,
og jeres Andel i den. Alle Spejdere
nord for Kongeaaen ønsker
Jer et hjerteligt: Velkommen hjem.

Lembcke.

Haugesund Trop, Haugesund.
Norske Kammerater! Hjertelig
Tak for Jeres Lykønskninger i Anledning af Afstemningen i Sønderjylland og alle Jeres gode Ønsker. Vi danske Spejdere sender Jer alle vore bedste Hilsener.

Lembcke.

En Hilsen fra de østrigske Spejdere.

Afskrift.

Wien am 16. Jänner 1920.
Oesterr. Pfadfinderbund
Wien.

An den ehrenfesten
Dänischen Pfadfinderbund,
Kopenhagen, Nørregade 14.

Namens der Wiener Pfadfinder erlaube ich mir den allerherzlichsten Dank für die freundliche Uebersendung von Liebesgabenpaketen mit Lebensmitteln. In diesen Zeiten der Not waren diese Spenden hochwillkommen und haben nicht nur die Pfadfinderbande enger geschlungen, sondern haben in vielen Familien in den Elternkreisen erst etwas Verständnis aufdämmern lassen über Ziele und Zwecke der Weltbrüderschaft, welche alle Pfadfinder verbindet und einander Brüder sein lässt, halten wir doch alle einig zusammen in der grossen Pfadfinderidee, wie sie Baden Powell so herrlich aufgestellt hat! Wir danken allen lieben dänischen Kameraden für ihre Gaben und hoffen, dass es unseren Jungen in Bälde mit Herrn Oberstleutnant Focks Hilfe möglich sein werde, den Dank der Wiener den Kopenhagener und anderen dänischen Kameraden persönlich überbringen zu können. Ich schliesse, indem ich die Worte wiederhole, mit denen der Wiener Vicebürgermeister Max Winter gestern seine Dankrede schloss: „Es lebe Dänemark“.

Gut Pfad!

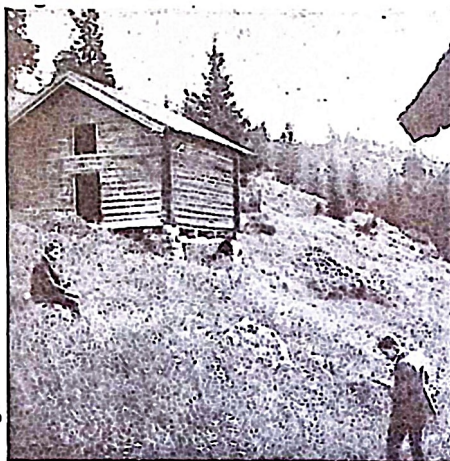
Für den d. ö. Scoutchef
der Stellvertreter
sign. Lund.

En god Gerning bærer sin Løn
i sig selv. Det var saa lidt vi

gjorde, men vi har ikke endt endnu. Der er meget at hjælpe med baade i Wien, og andre Steder, og foruden vor Bevidsthed om at bære os ad som rigtige Spejdere kan vi glæde os over at vide, at vi gør det bedste vi kan gøre for vort Korps. Vi følte det vist alle, da vi i 1918 havde hjulpet under den spanske Syge. Lad os ikke svigte denne Gang heller, hvis vi faar Lejlighed til at hjælpe ved den; men lad os tænke paa de andre ogsaa. Der er saa mange Stakler i Verden i denne Tid, og vi har det jo godt.

Korpset har oprettet et Kontor for at hjælpe Wienerspejderne, dels med at komme herop, derved at vi faar Folk til at bede om at faa en Spejder, dels med at faa noget ordentligt ud af Opholdet her ved at finde dem hvor de er og tage os af dem, men Kontoret beder ogsaa Spejderne tage sig af de andre Wienerbørn og faa dem med til baade det ene og det andet, som de nu kan hitte paa. Lad os følge Korpsets Vink og tage os af dem som Kammerater.

Og lad os ikke glemme Nøden de andre Steder. Brød til Russerne, Tøj til Russerne og til Ungarn og til Wien; find frem alt hvad I har, som paa nogen Maade kan bruges. Husk, at de disse Steder trænger til alt, at de maa bruge Aviser til Bleer til Pattebørnene og saa vil I forstaa, at alt kan bruges. Er det for daarligt, saa lap det, stop det, søm det og sy Knapper i paa jeres Patruljemøder. I vil desuden paa jeres Skole kunne faa at vide, at der er rettet Opfordring til dem om at hjælpe med ved en saadan Indsamling. Spejdere! find den Lærer eller Lærerinde, der tager sig af det, og tilbyd jeres Hjælp der til „Skoleindsamlingen“, hvis Adresse er: Pileallé 3. København F. Alle Skoler har faaet et Opraab om det. Saa viser I ogsaa Skolen, at I vil være med paa rette Maade.

Parti fra Sætre, Norge.

En Vandring til Sommer med norske og svenske Venner.

I har nok hørt — i hvert Fald nogle af jer — om Turene til Sommer med norske og svenske Spejdere baade her i Danmark og i Norge og Sverrig. Nu skal I bare høre: Har I nogensinde vandret opad et norsk Elveleje, indover Moser og opover Klipper, hvor

Skoven bliver tynd og aabner sig for Udsigter udover Dale, bag hvilke Fjeldene taarner sig op, eller udover en Sø, bag hvilket Landet hæver sig ud mod en ganske tynd hvid Stribe i det fjerne — den evige Sne. Har I nogensinde vandret oppe, hvor Bunden er Sten med Pilekrat og Moser, opad mod Bjergenes Tinder og Toppe og mødt en fossende Elv, som I maatte vade over — maaske med Tøv om

Smålands Taberg, Sverige.

Livet —, den, der engang har været i Norge, glemmer det aldrig.

Har I nogensinde gaaet op langs de lange Søer, hvor Skoven vokser ned til Vandet og hist og her giver Plads for Marker og Gaarde, og hvor der ude i Søerne ligger smaa skovklædte Øer. Op gennem store Skove, der ligesom dækker hele Landet, indtil man pludselig mærker, at man er kommen op paa en Aas og Skoven er mere aaben, saa man fra de store Klippeblokke kan se ud over andre Søer og andre Aase. Den, der har gaaet i Sverrig, kender det. Der, som i Norge dufter Skovene af Harpiks og Gran i Varmen, og Mossen er blød og Blaabærrerne blaa og fristende. Stenene er som skabte til at hvile sig paa — flade og brede, og der er Birkebark til Optændning og dejlige Baalpladser. Der er lunt i Skovene — skabt som til en Lejr, og der er Plads til at tumle sig paa og god Brug for Kompas og Kort, om man ellers skal finde rigtigt frem.

Der er 9 Troppe her fra Danmark, som har tegnet sig her hos mig, og som vil sende en Patulje derop og til Gengæld have en norsk eller svensk Patulje med paa Tur i Danmark. Saa skal de vise vort eget Land frem for dem, der aldrig har set saadanne brede Enge og lyse Bøgeskove, bølgende Kornmarker, Heder og Grøfter med Blomster og smilende Søer og gamle Herregaarde og alt det andet, som vi har og elsker.

Der er altsaa 9. 1. og 2. Svendborg, 5. Østerbro, 1. Viborg, 1. Randers, 2. Randers og 3. Randers, 1. Nykøbing, Vedels Egne og 2. Hellerup. Og jeg venter et Par til.

Nu skal jeg skrive til Norge og Sverrig, og se hvormange der har

Rankenbjerg i Vejle-Dalen.

meldt sig: der. Og hvis der er flere fra hvert af de to Lande, saa er det ikke umuligt, at der kan blive et Par mere herfra, der kan faa en Tjans med i 11te Time. Jeg vil haabe det, for jeg er vis paa, at der er mange flere af jer, der gerne vil med, naar I faar tænkt over Tingene, men det er en kedelig Ting, at det gør man saa tit først, naar det er for sent —, selv om man er Spejder. Hvis der nu bliver Brug for flere Troppe, saa tager jeg dem naturligvis i den Orden, som de kommer ind, saa hvis I vil være med, gælder det om at skynde sig. Sig det til jeres Fører. Lov ham — og hold det — at I vil blive flinke og dygtige nok, saa han kan være jer bekendt. Jeg glæder mig til engang, naar Sommerferien er forbi, at kunne fylde næsten et helt Blad med Fotografier, som er tagne paa de Ture, og Oplevelser, som kan fylde alle os andre med Ønsker om at komme med til næste Aar. Jeg ønsker dem til Lykke, der har meldt sig.

Klavs Vedel.

Fra fremmede Lande.

Prinsen af Wales, som er „Chief scout“ for Spejderne i Wales, har været i Amerika; og han var da paa Besøg i New York, hvis Spejdere foranstaltede en Spejderparade for ham, som han kaldte „a jolly fine show“. I sit Budskab til de amerikanske Spejdere ved den Lejlighed, siger han bl. a.: — „Jeg ønsker at sige jer en Ting: Skat eders Opdragelse som Spejdere og Førere højt, for jo højere I sætter den, des mere vil I blive værd for eders Land og for eders Venner. — Sæt altid eders Land højest og bliv fremfor alt gode Amerikanere. Jo bedre Amerikanere I er, des bedre Venner vil I blive for eders Spejderbrødre og Førersøstre i det britiske Rige.“ Præsidenten for de amerikanske Spejdere — Mr. Livingstone — tog imod det og besvarede det fra Amerikas 474,000 Spejdere med en Hilsen til Storbritanniens og særligt til Wales Spejdere — og

„gid Storbritanniens Dreng og Amerikas Dreng maa blive mere og mere fast sammenknyttede i godt Kammeratskabs og godt Spejderarbejdes Baand — —.“

Der klinger deri den rigtige Tone; for os lyder den: For Danmark og i godt Kammeratskab med alle andre Landes Ungdom.

I Sibirien er der ca. 2300 Spejdere i 32 Byer (i 1917 var der Spejdere i 202 Byer i hele Rusland). Spejderne derovre kan for Tiden ikke faa nogen Støtte, men de mener om sig selv, at de maa vente taalmodigt, og at de vil komme til at gøre en stor Indsats for Ruslands Genrejsning.

I Rumænien har Spejderne haft meget at gøre — ogsaa under Krigen. De har der glimrende Mænd i Spidsen for Bevægelsen, og de støttes af indflydelsesrige Borgere.

I Grækenland er der en stærk Spejderbevægelse. I Athen har de paa bestemte Tider Øvelser paa Stadion, og deres Instruktør, som

er Byens kommunale Atletik-Direktør, er lønnet af Kommunen. Hver Søndag Morgen holder Byens øverste Gejstlige særlig Spejdergudstjeneste.

I Czechoslovakiet synes der at være en stærk Fremgang for Spejderbevægelsen. En Spejder fra den lille By Vysocany skriver til Amerika: — „jeg er i Vysocany 15. Trop, og vi blev paa 14 Dage 60 Mand. Vi har af Byen faaet et dejligt Tropslokale — — vi har dejlige Lejrpladser — — (man kan jo blive helt misundelig — hvis man ikke er rigtig Spejder, for saa glæder man sig og tager selv fat).

Redaktionen har modtaget nedenstaaende:

ET FORSLAG.

Det hænder ofte naar en Patulje kommer til en By sent om Aftenen, at det er vanskeligt at finde og faa en god Lejrplads. I Byer, hvor der findes Spejdere vilde det

være praktisk om Tropsføreren sad inde med en Liste over Lodsejere i Byens Nærhed, der var villige til at overlade Spejderne en Lejrplads.

Men hvorledes finder den fremmede Patulje hurtigt Tropsføreren?

Jeg kunde tænke mig, at Tropsene paa Stationen (Jernbanestationen) havde en Opslagstavle, der angav Tropschefkvartieret eller Tropsføreren Bopæl. Foruden at være en Hjælp for de tilrejsende Spejdere kunde den tjene reklamerende for den stedlige Trop, idet denne der kunde udstille Billeder fra Troppens Liv og Meddelelser om Møder og Ture, saaledes at Byens Befolkning vidste, naar og hvor der skete noget. Et saadant Arrangement vilde ogsaa bidrage til at Byens Spejdere kom i Forbindelse med den fremmede Patulje eller Trop. Der kunde maaske laves en Øvelse imellem dem og de kunde lære en Del af hinanden.

Altsaa: Vi haaber til Sommer paa Stationerne i alle Spejderbyer at se en saadan Vejviser og Opslagstavle.

Aage Jørgensen,
„Vedels Egne“.

Til Spejderkorpsets Divisioner!

I Anledning af Redaktørskifte, hvorved jeg overtager Redaktionen af „Vor Ungdom“ skal jeg gøre opmærksom-paa, at Ekspeditionen vedblivende vil foregaa fra Viborg. Betalingen for Bladet kan da som hidtil sendes enten direkte til Viborg: Forretningsfører, Premierløjtnant Sommer Rasmussen, Box 75, Viborg, eller til Korpskontoret Nørregade 14, København. Rekvisitionerne bedes i hvert Tilfælde sendt til Forretningsføreren i Viborg og jeg vil meget indtrængende bede om, at de maa være fuldstændig i Orden og indsendte til senest den 20. i Maanedens forud. Jeg haaber isvrigt i denne som i alle andre Henseender paa Divisionernes Støtte, bl. a. ved saa udtømmende Oplysninger som muligt om Arbejdet i Divisioner, Kolonner og Troppe og alle saadanne Oplysninger saavel som Indsendelser til Brevkassen, Opløsninger paa Opgaver og Indlæg til Bladets Stof samt mulige Klager og andre Henvendelser bedes sendte til mig personligt.

Klavs Vedel,
Adjunkt.

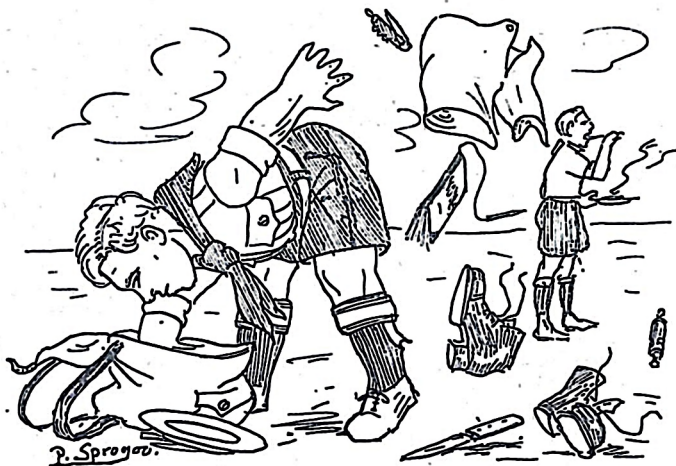
Stengaards Allé 13, Hellerup.

Spejdernes egen Side.

Ved Poul Sprogø og af „Vedels Egne“.

Du glade Rekrut med et Smil saa stort
Dit Tøj er nok til en hel Karl gjort,
Men saadan en er det jo just du vil være
Saa kan du vel ogsaa Tøjet bære.

„Saa for Pokker, min Ske er borte,
Der er min Kniv og der er min Skjorte“ —
Omkring ham fly'r både Bukser og Hue,
Naar tror du han finder de Ting, han skal bruge.

Endelig har han bjærget Rationen,
Da spænder Bardunen Ben for Personen.
„Brug Øjnene, Kristian, og tab ikke Modet
Grøden, den skal du jo dog ha' i Ho'det.

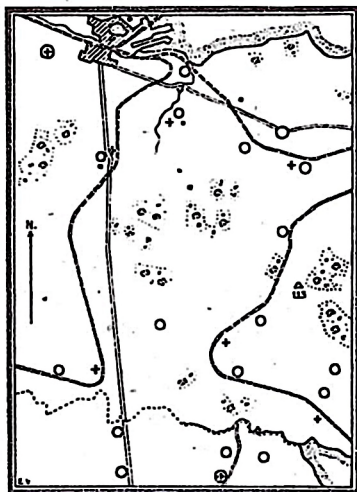

Med Baalet og Boffen han masede vældigt
Og Aske i Panden han fik mer end heldigt,
Nu skulde den nydes — men „av for Pokker“
I Ho'det han faar nogle stenhaarde Brokker.

Præmieopgave.

Kender du Danmark?

Naturligvis kender du Danmark, men du kan ikke begribe hvad det rager dig i Rubrikken Klar dig selv! For det første kender du naturligvis slet ikke Danmark godt nok endnu og for det andet — tænk dig blot om — tror du ikke at jo bedre du kender Danmark, desto lettere kan du klare dig selv alle Vegne hvor du kommer. Du er jo lige begyndt paa at lære Danmark at kende! Ja, hvis vi lagde jeres allesammens Visdom sammen, saa kan det være det blev til noget. Men læg nu alle jeres Hoveder i Blød og find ud

af hvorfra denne lille Stump Kort er taget. Tegn det saa af og sæt de vigtigste Navne paa; paa ingen Maade alle, kun dem du synes er de vigtigste. Send det saa ind med en kort oplysende Tekst, den maa ikke fylde mere end 20 Linier i en Spalte af Bladet, saa kan det jo være at du kan faa Præmie denne Gang.

Af Løsningerne paa Flaskeopgaven i Februar-Nummeret er der flere, som kun er indsendt som Forslag, hvilket strider imod Betingelserne. Præmien er tildelt Peter Koch af 1. Vesterbro Trods femte Patrulje for følgende Genstande: En Termoflaske, en Tragt, et Sandur, en Lygte, et Saltkar og en Ske. Han har faaet Præmien tilsendt.

Ved 7. Bytroops 1. Patruljes Lodtrækning faldt Gevinsterne paa følgende Numre:

Kaffestellet paa Nr. 755.

De øvrige Gevinster:

550 945 300 860 326 678 312
702 113 422 242 268 524 311
485 156 906 805 920 843 265
681 642 468 416 453 488 487
572 238 292 848 178 771 575
854 712 437 442 732 71 82
124 690 340 399 244 144 325

Gevinsterne kan afhentes hos Arkitekt Nielsen, Bredgade 63, hver Torsdag 7—9. Uafhængte Gevinster tilfalder Patruljen efter 1. April.

Patentbureau for Raab.

Patent Nr. 19:

(Tilhører 1. Aalborg.)

„Hoo—Hee“. Bennicke.

Ordene „Hoo—Hee“ stammer fra Australien, hvor de benyttes af de Indfødte som Kaldesignal.

Patent Nr. 20:

(Tilhører 1. Frederikshavn 3. Patrulje.)

„Fremad, fremad Ulve graa,
Maalet skal tilsidst i naa.“

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14 er aabent fra 12—5½

Til Paaske har det danske Spejderkorps den Ære at holde nordisk Spejderkonference. Det er de 3 Spejderchefer, Lembeke, Lieberath og Dons, og en til fra hvert Land — det er Komiteen for de nordiske Spejdervandring. Det er altid morsomt og nu skal vi have det festligt i Aar. Det bliver samtidig med Københavnrdivisionens Udstilling og Fest, og der skal være stor Spejdermarch gennem Byen og Møde af Førere og Raadsmedlemmer for hele Landet.

Korpsmeddelere, at det endnu har et Oplag liggende af de to Aarsberetninger. Saa langt det rækker, vil Troppene og Kolonner kunde købe dem for 35 Øre pr. Stk. De er meget nyttige til Agitation baade ved deres Oplysninger, deres Redegørelse og deres mange Billeder, saa de fortjener at bruges dertil. Der er ikke saa mange, og de bliver ekspederede i den Orden, de bliver bestilt.

Københavns Division.

Divisionen afholder i Paasken en stor Udstilling af Spejderarbejder af enhver Art og af arbejdende Værksteder. Udstillingen skal være aaben i flere Dage og den sidste Dag — den 6. April — bliver der en Fest, hvor Troppene hver skal give sit Bidrag til Underholdningen. Formaalet er at agitere for Arbejdet i København, og alle Tropperne har travlt med at øve sig.

Vedøls Egne.

Troppen har i December-Januar haft Øvelse med 5. Bytrop, 2. Frederiksberg Tropp og Tage Vohtz's Patrulje. Den sidste Øvelse var „Sukkeret“). 25. Januar gik „T. G. L.“ Patr. som Træning i 12 Timer. Før Jul samledes Brød til Russerne og 12 Pakker afsendtes til Wiensspejdere. En Patrulje hjalp Menighedsplejen i Frue Sogn. En Gang maanedlig holdes „Spejderaften“ med Oplæsning og Sang i Skt. Jørgens Gymnasium. Der er i Tilknøytning til Troppen dannet en Ulveflokk, der til Fører har Frk. J. Secher. Et Samariterkursus og et Boxekursus er begyndt

*) Kommer i næste Nummer.

Østerbro Kolonne.

5. Ø. 1. Patrulje har modtaget Invitation til Stockholm i Paasken. De har i den Anledning for at skaffe Penge til Rejsen lavet et Patruljelotteri med Gevinster fra Patruljens Spejdere, der selv har trykt Lodsedlerne og sælger dem til Venner og Bekendte à 25 Øre. Lodtrækningen sker 16. Februar og Resultatet vil blive bekendtgjort her i Bladet, muligt vil den findes nedenfor i dette Nr. Om Aftenen den 16. Februar arrangerer Patruljen en Fest for Troppens Spejdere, der hver har Lov at medtage 3 ikke Spejdere. Programmet er:

1. Indledning.
2. Indvielse af Patruljestander.
3. Udnævnelser.
4. Trækning af Lotteriet.
5. Dukketeater.

Formaalet er Agitation for Spejdere til Troppen.

Vi skal hertil bemærke at det er smukt at en Patrulje gør en saadan Indsats for sin Tropp, at Bortlodningen af den planlagte Art er et Skraaplan og at de kun bør bruges i særlige Tilfælde og som her nøje knyttet til en solidt arbejdende Patrulje, der holder det indenfor sin egen Kreds, samt endelig at Københavns Divisionens store Fest i Paasken, der skal afholdes i Tilknøytning til den 3. interskandinaviske Konference, vil savne denne Patruljes Indsats.

Red.

„I 2. Østerbro Tropp kan optages „nogle Drengene i 14 Aars Alderen, der „I Lobet af et Par Maaneder skal ud- „dannes til Patruljeførere. Troppens „Adresse er: Hjertensfyrgade 10, K., „Telefon Palmé 1618 y.“

Kontorplads.

Et ungt Menneske, som har Lyst og Anlæg for Regning og Tegning, kan faa Plads til 1. April eller straks.

Man henvende sig til Landinspektør Birk, Reventlowsgade 14, København.

Nørrejyske Division.

1. Løgstør Tropp.

Da Troppen i lang Tid ikke har haft nogen Troppfører, er den begyndt at sakke agterud, men efter at Divisionschefen den 18. Januar var i Løgstør, hvor han talte til en stor Forsamling om Spejderbevægelsen, er Troppen, som efter Divisionschefens Besøg er en Del Spejdere rigere, atter ved at komme paa Benene.

Den 18. Januar havde Troppen Besøg af ca. 20 Spejdere fra Aars foruden Aalborg Kolonnens Orkester, der glædede baade Byens Borgere og Spejdere ved de mange Numre, de gav til bedste.

Trøds ihærdig Søgen og Overtalelse, er det endnu ikke lykkedes Troppen, der foreløbig ledes af Troppassistent Gustav Bjørn-Jensen, at skaffe sig en Troppfører.

Troppen samlede ca. 120 kg Kolonialvarer til de nødlidende i Wien i December 1919.

Aalborg Kolonne

har været travlt beskæftiget med frivilligt Hjelpearbejde i Julemaaned. Kolonnens Spejdere har indsamlet Penge til „Ensomme Gamles Værn“ og Wienerbørnene, Rugbrød til nødlidende Russerne, og deltog endvidere i Salget af „Julestjernen“.

Af de indsamlede Spejdere er der særlig Grund til at fremhæve den 14-aarige Kaj Carstensen af 1. Aalborg, der ved ihærdigt Arbejde hver Eftermiddag i 14 Dage har indsamlet ialt 2700 Kr. og ca. 20000 Mark til Wienerbørnene, næsten udelukkende i Smaabidrag (ca. 1000 Bidrag).

Fra 1. Januar fratraadte Troppfører V. Foss Pedersen, 1. Aalborg, paa Grund af Bortrejse. Foss Pedersen, der har været Spejder i 7 Aar, deraf de sidste 1½ Aar som Troppfører, har gjort et stort og godt Arbejde for 1. Aalborg Tropp og vil blive savnet meget. Troppen ledes indtil videre af Troppassistenten.

Kolonnen tæller den 1. Januar 221 Spejdere, fordelt i 5 Troppene.

—solaf.

Sønderjyske Division.

Vi har haft Lejlighed til at fange Divisionschefen umiddelbart efter hans Hjemkomst fra Nordborg, hvor han har været nede for at afgive sin Stemme, og vi har fra ham — Rektor Hartvig Møller — i et kort Interview haft Lejlighed til at notere følgende Oplysninger:

Spejdere gør et ganske utroligt Arbejde i Agitationens Tjeneste og bruges meget stærkt af de stedlige Kommiteer. Alle Troppene har deltaget i dette Arbejde og de har alle modtaget Tak og Anerkendelse derfor. Der er stærk Fart i Bevægelsen, og rundt omkring

fra kommer fra Læger, Dyrlæger og andre Opfordringer til at faa dannet Troppe. Alle Forerne er overlæssede med Arbejde, og Spejderne bruges paa alle mulige Maader, saaledes hjalp de i Aabenraa under Afstemningen med ved en stor Ildebrand. Det er i denne Tid umuligt at lade Spejderuddannelsen træde i Forgrunden. Naar Drengene har aflagt Rekrutprøven, 3: er blevne Spejdere, maa de straks i Gang med de mange for Haanden liggende Opgaver. Der oprettes rundt om Byerne i Landdistrikterne Patruljer i Tilslutning til Troppene i Byerne — dette er særligt Tilfældet i Christiansfeldt, Haderslev og Tønder-Mogeltønder — og Forerne har et stort Arbejde og de trænger stærkt til Førerhjælp dernede. Nye Troppe er oprettet i Nordborg — over 50 Spejdere — og i Graasten — ligeledes over 50 — og navnlig det sidste Sted trænger de haardt til Hjælp til Uniformer.

I Flensborg er der ca. 25 Spejdere af det danske Spejderkorps — der dog paa Grund af Forholdene har en særlig Stilling. Leder er selve Lederen af det mellemslesvigske Udvalg, Hr. Ferdinand, han har en ung flink Fører under sig, der har den direkte Ledelse. Der er der meget Arbejde for dem, men — de mangler Uniformer, og uden dem, kan de kun vanskeligt arbejde, da andre let — som sket er — kan give sig ud for Spejdere og føre Tilreisende bag Lyset.

Før Afstemningsdagen var Spejderne med til at brænde Baal over hele Landet.

Tropslisten ser omtrent saaledes ud — Landpatruljerne ikke medregnede:

Christiansfeldt. Fører Lehmann, ca. 40 Spejdere (Overleder cand. jur. Madvig).

Haderslev. Fører cand. jur. Madvig, ca. 60 Spejdere.

Sønderborg. Fører Hein Johansen, ca. 70 Spejdere.

Nordborg. Fører Førstelærer Dixon, ca. 50 Spejdere.

Graasten. Fører Kold Christensen, ca. 50 Spejdere.

Aabenraa. Fører Gustav Johansen, ca. 50 Spejdere.

Tønder-Mogeltønder. Fører Borch, ca. 20 Spejdere (men mange tilmeldt efter Afstemningen).

Et lille Træk endnu vil jeg notere af Divisionens Beretning: I Haderslev var der et smukt Eksempel paa godt Samarbejde mellem de grønne og de gule Spejdere, idet de stadigt stillede halvt af hver Gruppe, skiftevis under „grøn“ og „gul“ Fører.

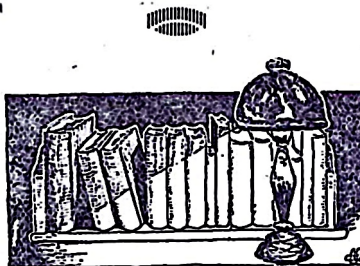
Lad os tænke med Glæde paa disse Kammerater, som har arbejdet fra 6 Morgen til 12 Nat — omtrent — med en halv Times Middag. Jeg skal citere af en Avis om Aabenraaspejderne:

„De bør nævnes med Hæder. Hvad de smaa Spejdere — saavel Drengespejdere som Pigespejdere — udrettede,

var simpelthen fænomenalt. De har gjort deres store indsats for Danskhedens Sag i Nordslesvigs Købstæder. Fra tidlig Morgen til sildig Aften og i al Slags Vejr var de paa Færde. Hurtige, paa-lidelige, sikre i alt, hvad de paatog sig, og det var meget. De udførte al den Tjeneste, som det var vanskeligt at faa Hjælp til — og hvad mere er: de gjorde ofte baade voksne Mands og Kvindes Arbejde med i Valgbureauer og Indkvarteringsbureauer. Altid paa Færde, altid hjælpsomme overfor alle — og med en mærkelig takfuld Følelse af, hvad de bør gøre eller ikke. — — —“

Og Avisen skriver videre om en saadan Dreng, der paa Spørgsmaal om de ikke ogsaa vil hjælpe de tyske Gæster, svarer: „Jo — det vil vi, men kun hvis de trænger virkelig til os og hvis de beder os om det.“

Og videre hedder det: „Alle, der overværede Valgtravheden og Valgbesværlighederne i Sønderjylland, vil have bevaret Erindringen om de smaa kvikke og hjælpsomme Spejdere — ikke som Hjælpe- og Reservetropper, men som smaa Kærnetropper — — —“

Boganmeldelse.

„Syng“.

Denne lille kendte Sangbog er kommen i et nyt Oplag for 1920. Den er billig (35 Øre) og Formatet og Udvalget af Sange er godt, men den indeholder for faa Vers, saa den slaar ikke til som eneste Sangbog. Der er nogle udmærkede Melodier i dem efter Teksten, Melodier som ikke alle kender, og som fortjener at blive kendt og brugt.

Fugleliv i Ribe Omegn

af Halfdan Lange.

Dette er en Bog for alle, der kender og elsker danske Fugle og dansk Fugleliv saa meget, at de gerne vil kende det til Bunds. Den er fuld af lagtagelser om Fuglenes Færden og Træk, Ankomst og Rejse i den Egn af Dan-

mark, som den omhandler, og den vidner smukt om den Viden, man kan indsamle og det Kendskab, man kan naa, naar man baade selv gaar med aabne Øjne og passer paa, hvad man ser, og naar man samtidig uddyber det ved at skaffe sig Besked fra, hvad andre ved. Den fortæller om lagttagelse og Studium. Den er ikke for alle, den er uden Æventyr, men den er værdifuld for dem, som har virkelig aktiv Interesse, for dem er den fuld af Historier. Det er en mærkelig billig Bog — faa Bøger, og ingen jeg kender, har ydet mig mere for 2 Kr., og saa har vor Medarbejder, P. Skovgaard, en Part i den. Mange af lagttagelserne skyldes ham og han har været Medarbejder ved Bogens Fremkomst.

K. F. U. M. Spejdernes Haandbog.

I Kommissionen hos Danske Drenge-Forlag.

K. F. U. M. Spejderne har faaet en ny Haandbog. En pæn og godt ind-bunden Bog med mange gode Billeder i og med megen god Lærdom i. Du vil finde mange Ting, som du ved i Forvejen, som du maaske ogsaa kan i Forvejen, men læg ikke derfor straks Bogen bort, for det første fordi du gør klogt i ikke at betragte dig selv som udlært — det bliver du nemlig aldrig — for det andet fordi du ganske sikkert vil finde Ting, du ikke for har vidst, og det er dem du skal lede efter. Der er ingen Spejderhaandbog paa Dansk, der giver bedre Besked om Samaritergning, om Brobygning og om Tovværksarbejder end denne og f. Eks. Af-snittet „I Guds Natur“ vil du sikkert læse med udelte Glæde og med stort Udbytte. Du kan desuden lære af Bogen, at K. F. U. M. Spejderne ganske ligesom vi i det danske Spejderkorps skal lære Ridderlighed og Hjælpsomhed og godt Kammeratskab. Som danske Drenge er de jo vore Kammerater, og selv om du maaske har hørt noget om eller mærket noget til, at de ser paa os omtrent som Urtekræmmeren paa sin Konkurrent over Gaden, og at de mener lidt i den Retning, at vi ikke er gode nok, saa tænkt paa, at du maaske ogsaa ser paa dem som Konkurrenter, og at det er ikke saa let at være „god nok“. Den Dag kan maaske — og forhåbentlig — komme, da vi igen mødes under de samme Faner som Spejdere allesammen. Hvis du altsaa faar fat paa den Bog, saa læs den og lær af den. Forhåbentlig faar vi engang en Haand-bog for Spejdere der giver endnu mere og klarere Besked end baade Spejder-bogen og denne.

Red.

Brevkasse

Henvendelser til Brevkassen maa være Redaktionens i Hænde senest d. 10. De maa gerne være undertegnet med Mærke, men til Redaktionens Brug maa Navn og Adr. opgives.

Dolores Lindhé,
St. Paulsgatan 10, 1. tv.,
Stockholm,

ønsker at korrespondere med en 16-17aarig Spejder. Helst en Frimærkesamler.

Undertecknad är 15ton år och önsker korrespondera med en dansk 15ton års I. klass scout.

Ture Tärnlund,
Herrgårdsgatan 14,
Arboga, Sverige.

Undertecknad önskar gärne korrespondera med en dansk scout. Jag är 16 år, I. klass scout och patrulledare i „Bergslagspojknas“ scoutkår, Lindesberg. Mycket tacksom för svar tecknar jag högaktningfullt

Folke Larson,
Hermanstorp,
Lindesberg, Sverige.

Undertecknad önskar anmäla sig för korrespondens med en dansk scout.

Eric Erichson,
Ruddamsgatan 49,
Gävle, Sverige.

Undertecknad önskar korrespondera med danska scouter.

Sture Athon,
Nygatan 4,
Gävle, Sverige.

Undertecknad, I. klass scout, avdelingschef, 19 år, vill gärna korrespondera med en korrespondensvillig, käck, dansk flickscout i ålderen 14-18 år.

Einar Ulén,
2dra Villagatan 14,
Borås, Sverige.

Conny Larsson,
Lundsgatan 251,
Stockholm,

önsker at faa Forbindelse med en dansk Spejder, som vil korrespondere med ham. Han er 18 Aar og ønsker at faa en Ven af samme Alder. Han har været Spejder i 8 Aar i Stockholm og er nu Leder af en Afdeling i Stockholms scoutkårs femte Kolonne. Han er vel inde i det svenske Spejderkorps's Organisation og kan give god Besked om det. Han ønsker en kvik og fornøjelig Kammerat, lige meget hvorfra i Danmark.

Thore Kruse,
S. Sjøtullgatan 12,
Gefle,

Leder i Svedens spejarkår, Gefle, 20 Aar gammel, vil gerne korrespondere med en eller flere Dreng- eller Pige-spejdere. Han har skrevet til mig om Adresser og han er en „hyggelig karl“.

Red.

1. Hvad skal et Tropsraad bestemme og hvad skal Føreren bestemme?

2. Hvad er Standerbaand?

med Spejderhilsen
Nigger.

Sv. 1. Tropsraad og Førere skal arbejde sammen. Føreren skal sammenkalde Tropsraadet eller tale med dets Formand, saa snart der er noget større for og faa dem til at hjælpe sig med Raad og Daad. Det er Føreren der bestemmer, men Tropsraadet har Ansaret og skal godkende hans Bestemmelser.

De skal bl. a. skaffe Penge til Troppen.

Sv. 2. Røde og hvide Silkebaand, som en Trop faar Lov af Korpset til at føre paa sin Stander. Det er Mindebaand for Korps Divisions- og Tropsforetagender af Betydning, som Troppen har deltaget i med Udbytte og de bærer Begivenhedens Navn i Guld.

Gør Deres Indkøb af

Beklædningsgenstande

til Sportsbrug i

Engelsk. Herre-Magasin,
Viborg.

Brug
Aggerberck's
Sæber.

Abonnement

6 Kr. pr. Aar, Enkelt
No. 50 Øre.

Abonnement kan tegnes
saavel for et Kvartal
som halv- el. helaarlig
paa ethvert Postkontor
saavel i Ind- som Udland.

Udgivet af „Det danske Spejderkorps“.

Redig. af KLAUS VEDEL, Adjunkt, Stengaards Allé 13, Hellerup.

Hoved-Ekspeditionens Adr.: Box 75, Viborg.

Prmlt. SOMMER RASMUSSEN.

Ekspedition for Boghandlere:

Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 263, København. - Telefon Central 12240.

Annoncering

Pris pr. 1/4 Side 100 Kr., 1/2 Side 50 Kr., 3/4 Side 25 Kr., 1/2 Spalte 34 Kr. For mindre Annoncer 20 Øre pr. m/m, Rabat for 12 Gange 10 %.

Afdeling for København og Borne-
Strandvej 110, Hellerup. Tlf.
Hellerup 1313.
Jysk Afdeling, Tlf. 4646, Aarhus.

Abonnér paa:

Spejdernes Magasin

„Vor Ungdom”

Nordens største Ungdoms- og Drengblad

1,50 Kr. Kvartalet

Kendte HjørringFirmaer

Tøjhuset
Hjørring
Telefon : 243

Carl Jensen**Vin- & Tobakshandel**

Jernbanegade 3 - Hjørring
(ved Siden af Arthur Hassing)

===== Telefon 698 =====

Aktieselskabet Jydsk Bisquitfabrik
Telefon 711

J. A. R. Sønder
Barber & Frisør

Torvet — Hjørring

GULDSMED
ARTHUR HASSING

TELF. 268 :: HJØRRING

L. P. LARSEN
Cigarer & Cigaretter
Stokbrogade 1 - Telf. 446
===== Hjørring =====

Hjørring Amts
Andels-Svineslagteri
Husk vore
fine bayerske Pølser

En Forfatterkonkurrence.

Det af Chr. Erichsen udgivne „Børnernes Ugeblad“ („Mit Blad“) har planlagt en Forfatterkonkurrence med det Formaal at vække de danske Forfatters Interesse for den korte Børnefortælling og om muligt fremkalde en Fornyelse paa dette Omraade. Bladet har haft det morsomme Indfald at lade Børnene — Bladets Læsere — selv fælde Dom i Sagen. Der er udsat Præmier — 500, 300 og 200 Kr. En udførligere Plan kan mulige Deltagere faa ved Henvendelse til Forlaget.

Bekendtgørelse.

Ved Lodtrækningen i 5. Østerbro Trops 1. Patrulje blev følgende Numre udtrukne:

- Nr. 5 1 Fl. Haarvand
- 40 1 Bog
 - 42 1 Bog
 - 47 1 Bog
 - 62 1 Sprællemænd
 - 69 1 Bog
 - 75 1 Par Manschetknapper
 - 80 1 Bog
 - 86 1 Bog
 - 87 1 Hundepistol
 - 96 1 Bog
 - 99 Dukketoj
 - 107 1 Bog
 - 108 1 Hagesmæk
 - 118 1 Bog
 - 142 1 Bog
 - 168 1 Engelskbog
 - 172 1 Bog
 - 215 1/2 Flaske Likør
 - 224 1 Bog
 - 240 1/2 Fl. Portvin
 - 242 1 Cigarkasse
 - 249 1 Bog
 - 264 1 Tyskbog
 - 275 1 Bog
 - 299 1 Bog
 - 300 1 Bog
 - 315 1 Blyant
 - 326 1 Bog
 - 340 1 Æske Rococo Skrivepapir
 - 341 1 Bog
 - 343 1 Bog
 - 346 1 Bog
 - 349 1 Bog
 - 365 1 Bog
 - 390 1 Bog
 - 392 1 Flakonserviet
 - 395 1 Urstativ
 - 398 1 Bog
 - 417 2 Blyanter
 - 433 1 Fl. Haarvand
 - 444 1 Bog
 - 454 1/2 Fl. Solbærrom
 - 455 1 Snustobaksdaase
 - 456 1 Bog
 - 476 1 Bog
 - 480 1 Flakonserviet
 - 486 1 Bog
 - 488 1 Bog
 - 493 1 Bog

Gevinsterne kan afhentes hver Tirsdag Eftermiddag mellem 4—6 inden 15. April hos Patruljefører Stefan Li-tauer, Niels Hemmingsensgade 8II.

Kendte Hobro Firmaer.

A. KIBSGAARD MIKKELSEN
MUSIK- OG BOGHANDEL
===== HOBRO =====

Chr. Grønkjær,
Blomster- og Kranseforretning.
Telef. 205. Hobro. Telef. 205.

Solide Rygsække
anbefales.
Fr. Buhl, Hobro.

Møbel- og Ligkistelageret
bedes erindret. Telf. 250.
A. P. JENSEN.

Spisechocolader
i stort Udvalg.
Fr. Thustrup.

Kendte Aarhus
Firmaer.

Spejdertørst
slukkes bedst med
Thors Mineralvand.
Fabrikant: Premierløjtnant **Thorsen.**
Tlf. 527. Aarhus. Tlf. 527.

A. Muchitsch,
Pelsvare- & Hattemagasin.
Vestergade 7. - Telefon 932.
===== Aarhus. =====

Danske Drenges nye Sangbog.

Pris 3 Kr.

Ønsk dig den i Fødselsdagsgave.

Udkommen er

Dansk Ungdoms Sangbog.

Samlet af Rektor Hartvig Møller.

Den kendte Skolemand og Spejderfører, Rektor *Hartvig Møller*, har i denne Bog samlet alle de lødigste nordiske Sange.

Han skriver i Forordet:

Heri findes de gode gamle Sange og de nye, der har samme Præg som de.

God Ungdom elsker at synge gode Sange, og den bliver bedre af at synge dem.

Til den er denne Samling.

Steen Hasselbalchs Forlag.

Egnet til Skolebrug.

Pris 3 Kr.

Den bedste Spejdersangbog.

FLØDE

CARAMELLER

FRA

DANSK-ENGELSK

CARAMELFABRIK

ER DE BEDSTE

OG

MEST VELSMAGENDE

Chic Fløde Caramel

D. E. C. Creame Caramel

Nucca Caramel

D. E. C. Chocolate Caramel

Blacks Toffee Stænger

Iris Caramel

Faas overalt i Skandinavien